

PIEKTAIS ZĪMOGS

Nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

² Žēlsirdīgais Debesu Tēvs, visuvarenais Dievs, Kurš augšāmcēli no miroņiem Jēzu Kristu un šajās pēdējās dienās esi stādījis mums Viņu priekšā Svētā Gara spēkā. Mēs esam pateicīgi par šiem varenajiem brīžiem, kad mūs apmeklēja nemirstīgais Dievs. Un tagad, Tēvs, mums priekšā ir vēl viens brīdis, brīdis, kurš daudziem cilvēkiem var izmainīt viņu mūžīgo galamērķi.

³ Un, Kungs, mēs neesam spējīgi to izdarīt, tāpēc ka Rakstos ir teikts, ka "Jērs paņēma Grāmatu un atvēra Zimogus".

⁴ Ak, Dieva Jērs, iznāc uz skatuves, mēs lūdzam. Mēs lūdzam Tevi, Kungs, varenais Izpircēj. Iznāc un parādi mums Savu izpirkšanas plānu, kas bija apslēpts visus šos gadus, noņemdam mūsu labā šo Piekto Zimogu, Tēvs, un atklājot mums, kas ir zem šī Zimoga, lai mēs aizietu no šejienes kā labāki kristieši, nekā esam tagad, lai mēs būtu piemērotāki tam uzdevumam, kas mūs vēl gaida priekšā. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

⁵ Labvakar, draugi. Es uzskatu to par lielu godu, ka šovakar varu būt šeit, tas ir īpašs notikums. Es nezinu, kur es varētu justies vēl labāk, nekā esot darbā pie paša Ķēniņa. Un jo īpaši tagad, kad mēs sanākam uz šīm mācībstundām, kad mēs vienkārši gaidām: ja Viņš man to nebūtu atklājis, es jūms to nevarētu iedot. Es cenšos neizmantot kaut kādas savas domas vai vēl kaut ko – tas būs tieši tā, kā Viņš man to iedos. Tā tas ir. Un es...es esmu pārliecināts – ja es neizmantošu savas domas un tas nāks tieši tā, kā tas vienmēr ir nācis (un visā manā dzīvē tas nekad nav bijis nepareizi), tad arī šoreiz tas nebūs nepareizi.

⁶ Lūk, mēs vienkārši lieliski...un mēs esam ļoti, ļoti pateicīgi par to, ko Viņš ir izdarījis mūsu dēļ, par vareno, noslēpumaino dzīvē Dieva roku! Kas var būt vēl labāks? Vai tad mums var būt vēl lielāka privilēģija, nekā atrasties ķēniņu Ķēniņa, kungu Kunga klātbūtnē?

⁷ Mēs droši vien pūstu svilpēs un uzvilktu karogus, un izklātu paklājus, un darītu visu ko tādu, ja uz pilsētu atbrauktu valsts prezidents. Taču iedomājieties... Tas būtu pavisam normāli, un tas būtu pagodinājums pilsētai.

⁸ Taču iedomājieties: mūsu nelielajā, necilajā saiešanas telti mēs šovakar ielūdzam ķēniņu Ķēniņu, Dievu. Un mēs neesam... Viņš nevēlas, lai tiktu izklāti paklāji, un visu to pārējo. Viņš vēlas, lai šeit ir izklātas pazemīgas sirdis, lai Viņš varētu paņemt šīs pazemīgās sirdis un atklāt tām tos labumus, kurus Viņš ir sarūpējis visiem tiem, kuri Viņu mīl.

⁹ Lūk, mēs palūdzām... Un man ir liecība, kuru es vēlētos izstāstīt. Ja es nekļūdos... Es to tikko kā dzirdēju, un es varu kļūdities. Bet es domāju, ka šeit atrodas tie cilvēki un...uz kuriem attiecas šī liecība.

¹⁰ Un tā, pirms pāris dienām, kad es biju aizbraucis uz savām tagadējām mājām Arizonā, mums pazvanīja un pateica, ka vienam puisēnam ir reimatisms, bet tas atsaucas uz sirdi. Un viņš bija tik ļoti... Viņa tēvs un māte man ir ļoti mīļi un dārgi draugi. Tas ir viens no mūsu diakoniem šeit draudzē, brālis Kolins. Viņa mazais puika, mazais Mikijs, Jāzēpa rotaļu biedrs, cieta no sirds reimatisma. Un ārsti bija aizsūtījuši viņu mājās, nolikuši viņu gultā un pateikuši vecākiem, lai vispār neļauj viņam celties, pat galvu necelt, dzerot ūdeni, bet dot viņam to caur salmiņu – lūk, cik viņam bija slikti. Un vecāki uzticīgi nāk uz šo lūgšanas namu un tic.

¹¹ Un pirms dažām dienām, ilgi negaidot, mēs izziņojām, ka svētdien būs dziedināšanas dievkalpojums, taču, tā kā mums vajadzēs atbildēt uz jautājumiem, mums dziedināšanas dievkalpojums bija jāatceļ.

¹² Un turklāt man bija kaut kas, ko es glabāju iekšienē, savā sirdi.

¹³ Un māte un tēvs vēlējās zināt, vai viņi var ievest bērniņu istabā. Un viņi tur ienesa

puisēnu, un Svētais Gars pasludināja, ka viņš ir dziedināts.

¹⁴ Un tā, vecāki, to respektējot, aizveda puisēnu mājās un aizsūtīja viņu uz skolu, vienkārši palaida viņu uz skolu.

¹⁵ Kad par to uzzināja ārsts! Un ārsts nebija ļoti priecīgs par tādu lietu, tāpēc viņš, protams, pateica mātei, ka bērnam vajadzētu gulēt gultā, bet viņa izstāstīja viņam notikušo. Un man šķiet, ka tas virietis (kā es sapratu) ir ticīgs kristietis no kādas konfesijas, tas ārsts ir septītās dienas adventists. Un viņš sacīja: "Nu, jums vajadzētu...ir pienācis laiks man bērniņu pārbaudīt." Sacīja: "Vismaz pārbaudīt jau nu jums viņu vajadzētu."

Viņa sacīja: "Ļoti labi."

¹⁶ Viņi aizveda bērnu, un ārsts uztaisīja viņam asins analīzes, kur atradās reimatisms. Un, kā es saprotu, ārsts bija tik ļoti pārsteigts, ka nezināja, ko darīt. Ar puisēnu viss bija pilnīgā kārtībā, sveiks un vesels, pat nekādas pēdas no tā neatrada. [Sanāksme priecājas.]

¹⁷ Vai Kolinsi ir šeit? [Kāds brālis saka: "Jā, tieši tā viņi izstāstīja."-Tulk.] Varbūt es nepareizi izstāstīju. Es gribu... Vai pareizi, māsa Kolinsa? ["Viņa pacēla roku."] Jā. Labi. Jā. Tas notika ar mazo Mikiju Kolinsu, kurš ir tikai kādus sešus vai septiņus gadus vecs.

¹⁸ Un tas notika tieši tajā istabā, pirms kādām trim dienām. Ak, tajā istabā noteikti bija vēl Kāds, ne tikai cilvēki! [Sanāksme priecājas-Tulk.] Tas bija lielais un varenais Jēhova, pareizi, kurš atnāk, lai piepildītu Savu Vārdu. Un es...es esmu tik pateicīgs, to dzirdot. Saprotat? Un es zinu, ka mēs visi priecājamies. Ne tikai es, bet visi, jo kā būtu, ja tas būtu...būtu bijis jūsu puisēns vai mans puisēns?

¹⁹ Un atcerieties, es stāstu liecību tikai kā... (tā ir tikai viena lieta, paņemu nedaudz no turienes un turienes, tas notiek it visur) ...vienkārši, lai jūs zinātu, ka...ka mana istā kalpošana ir Dievišķā dziedināšana. Taču jūs...es šeit atrodos šo Zimogu dēļ, jo nedaudz vēlāk jūs sapratisiet, kāpēc man tas bija jādara. Un tā, es neesmu mācītājs, es neesmu teologs. Es...es vienkārši lūdzos par slimajiem, un es milu To Kungu. Un tagad...lūk, tomēr...

²⁰ Vakar vakarā mēs liecinājām par mazo meitenīti. Man ir pierakstīts viņas vārds, lūk, un Billijam kaut kur šeit ir pierakstīts, kā sauc viņas vecākus un kas viņi ir. Un tai meitenītei bija leukēmija pēdējā stadijā, gandrīz vai...tik sliktā stāvoklī, ka viņu vairs nevarēja barot caur muti, viņai vajadzēja...viņai veica asins pārliešanu caur vēnām. Bet viņa bija tik jauka. Viņa bija maza savam vecumam, domāju, ka apmēram tāda kā, lūk, šī meitenīte. Un viņa bija apmēram *tik* gara, ļoti... Viņi bija tādi kā vairums no mums. Pēc bērniņa apģērba varēja pateikt, ka...un pēc vecākiem, ka viņi bija ļoti nabadzīgi, patiešām ļoti nabadzīgi un tāpēc...bet patiesi godbijīgi. Un Svētais Gars pasludināja, ka tas bērns ir dziedināts.

²¹ Lūk, vienkārši aizdomājieties: leukēmija tādām bērniņām. Un asinis bija tik sliktā stāvoklī, ka vairs pat nevarēja barot viņu caur muti. Vajadzēja braukt uz slimnīcu un ņemt asinis...tas ir, ievadīt caur vēnām, lai viņu pabarotu. Man šķiet, tā bija glikoze vai vēl kas. Es nezinu, kādus medicīnas terminus lieto tai slimībai, bet, lai kā tur nebūtu, tieši tā viņa bija jābaro. Taču, pirms vēl šis bērniņš no turienes aizbrauca, viņa jau prasīja hamburgeru!

²² Un pēc tam, kad vecāki izdzirdēja no Svētā Gara TĀ SAKA TAS KUNGS, saprotiet, viņi... Un tie ir svešinieki, nekad agrāk nav šeit bijuši. Taču viņi... Viens apbrīnojams pāris jau gados (kuri burtiski pirms pāris minūtēm atrada sev vietu, kur apsēsties), brālis un māsa Kidi, bija devuši viņiem norādījumus, ko darīt un ko klausīties.

²³ Un mājupceļā bērniņš jau paēda pusdienas, vēl pēc divām vai trim dienām bija skolā. Un devās pie ārsta, un ārsts bija tik pārsteigts! Viņš sacīja: "Bērniņš nevar atrast itin nekādas leukēmijas pēdas." Redzat? Redzat? Tas notika vienā brīdī, uz vietas, Visuvarenā Dieva spēks ņēma un vienā mirklī iztīrīja asinsriti un...un atjaunoja tur dzīvības pulsāciju (tāpēc ka tava...tava asinsrite ir tava dzīvība, mirstīgā), un radija jaunas šūniņas, un attīrīja vecās! Un...un kas tas ir? Tas ir absolūts... Es teiktu, ka tas ir Visuvarenā Dieva radišanas akts, paņemot asinsriti, kas ir piesārņota ar vēzi tik ļoti, ka mazulīte ir kļuvusi dzeltena un

piepūtusies, un jau pēc maza britiņa – pilnīgi jauna asinsrite!

²⁴ Es ticu... Es nerunāšu Viņa Vārdā, es to teikšu manā...manas ticības atklāsmē tam, kas nesen notika Sabino kanjonā. Es ticu, ka tuvojas tā stunda, kad no jauna izaugs trūkstošie locekļi un brīnišķīgais Radītāja Spēks... [Sanāksme priecājas–Tulk.] Es...es domāju, ka, ja Viņš var izdarīt, ka parādās vāvere, kura nav... Lūk, vīrietis vai sieviete, kam trūkst tikai kāda ķermeņa daļa. Bet tas bija vesels dzīvnieks. Viņš ir Dievs. Es...es Viņu milu.

²⁵ Nu, es sāku runāt par tām lietām, un mēs tik runājam un runājam, bet cilvēki ir gar sienām un stāv gaitēnos un istabās, un visur citur. Tāpēc es uzreiz ķēršos klāt sprediķim.

²⁶ Un es gribu pateikt, lūk, ko: es gribu pateikties Tam, kurš ir visuresošs, par to, ka šodien (es vispār neko nezināju par šo Piekto Zimogu) tas atnāca no rīta, kā vienmēr, noslēpumainā veidā, apmēram stundu pirms rītausmas, kad es biju lūgšanā. Un šodien...

²⁷ Šis pēdējās sešas vai piecas dienas es vienkārši esmu pavadījis mazā istabiņā, es ne ar vienu nesatiekos. Tikai izeju, lai paēstu ar draugu...ar dažiem saviem draugiem no šejienes. Un... Protams, jūs zināt, kas ir šie draugi – tie ir brālis un māsa Vudi. Jā. Un...un jūs zināt, un es devos uz turieni un...un uzturos pie viņiem. Un visi ir bijuši ļoti jauki, un nebija nekā tāda, vienkārši...

²⁸ Es cenšos pieturēties pie šī vēstījuma par šiem Zimogiem. Tas ir svarīgi. Es domāju, ka ir pienākusi tā stunda, kad tiem ir jāatveras, to atklāsmes laiks.

²⁹ Un vēl, es gribu, lai jūs noteikti, savlaicīgi, pēc iespējas ātrāk uzrakstītu savas neskaidrības par šiem Septiņiem Zimogiem, ja jums tādas ir, un noliktu tās uz kanceles. Un varbūt brālis Nevils vai kāds cits varētu šeit nolikt kastīti. [Kāds saka: "Lūk, kastīte."–Tulk.] Ak, lūk, es to ieraudzīju. Ļoti labi. Būtu labāk, ja es tās dabūtu šovakar, lai pēc iespējas es varētu nedaudz sagatavoties svētdienas rītam. Un tā, ne... Šajā reizē, tieši šajā reizē neuzdodiet tādus jautājumus, kā piemēram: "Vai, lūk, *tas* ir Svētā Gara pierādījums?" Saprotat? Es gribētu uzzināt par to, ko es māciju (saprotat?), lai mums būtu tikai viena tēma, konkrēti (kā piemēram, draudzes periodi), jo tieši to mēs tagad izskatām.

³⁰ Lūk, piemēram, ja mēs grasītos lūgt par slimajiem, tad tam varbūt ir vajadzīga citādāka lūgšana, un tu esi zem svaidījuma, esi atnācis pavisam citam uzdevumam, ziniet, un meklē Dievu, lai noskaidrotu:

– Vai šovakar tur kāds būs, Kungs?

– Jā, tur būs viena, kurai mugurā būs dzeltena kleita, viņa sēdēs stūri labajā pusē. Un, kad tu viņu izsauksi, nosauc viņu, lūk, *šādi*. Un saki, ka viņa ir izdarījusi *to un to*, un viņai ir *tas un tas*.

³¹ Tad tu atnāc uz turieni un vēro, un precīzi – tur viņa ir. Saprotat? Lūk, lūdzu. Redzat? Tas ir citādāk. Saprotat?

³² Bet šeit es lūdzos: "Kungs Jēzu, kāds ir tā skaidrojums? Atklāj to man." Āmen.

³³ Un tā, tagad atkal izvilksim mūsu...mūsu Zobenus un...Vārdu.

³⁴ Un es augsti vērtēju brāļa Nevila garīgo atbalstu, tāpat arī viņa brāļu milestību, sēž man aiz muguras, lūdzas par mani. Un arī visu jūsu pārējo, kas esat šeit. Un tā, tā kā šovakar ir piektdienas vakars, mēs centisimies izdarīt to vienkārši kā...mēs...

³⁵ Nav iespējams pieskarties tam visam. Jūs...Tāpēc ka varētu paņemt šo...tikai vienu no šiem Zimogiem un turpināt...vienkārši caurskatīt to viscaur Rakstos, it visur. Saprotat? Tam būtu vajadzīgi mēneši, mēneši un mēneši, un tas joprojām nebūtu viss, jo Zimogs sasien kopā visus Rakstus no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes Grāmatai – tikai viens Zimogs.

³⁶ Tāpēc, lūk, ko es cenšos darīt – es cenšos no tā nenovirzīties, es šeit pierakstu Rakstu vietas vai...vai kādu nelielu piezīmi un turos...vienkārši turos pie kaut kā konkrēta. Man ir tam jāseko līdzī, jo es tikai... Kad es runāju, es runāju par... Es...es ceru, ka tā ir pareiza iedvesma. Un tad, kad es...kad es ieskatos pierakstos, lai pārbaudītu... Un es...es sāku runāt

un jūtu, ka es novirzos no tēmas, es apstājos, vērsos citā virzienā, cenšoties paņemt citu Rakstu vietu, lai par to parunātu (saprotat?), lai it kā nedaudz izgaismotu tēmu arī no šīs puses, nevis tikai turpinātu iesākto domu.

³⁷ Un tā, šovakar caur Dieva žēlastību, ar Viņa palīdzību mēs izskatīsim Piekto Zīmogu. Tas ir iss Zīmogs, tas ir nedaudz garāks nekā pārējie. Par četriem zirgu jātniekiem bija doti divi panti katram, bet šajā ir trīs panti. Un tā, Piektais Zīmogs sākas Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļā 9. pantā.

³⁸ Lūk, gadījumā, ja jūs nezināt, ja neesat dzirdējuši par tiem četriem jātniekiem, nu, jūs... Redziet, reizēm tu...tu vienkārši atkārtojies un...un pamato kaut ko, un domā, ka cilvēki to sapratis. Tāpēc, ja tur būs kaut kas tāds, ko jūs kaut nedaudz nesapratīsit, nu, vienkārši nedaudz pacietieties. Vai arī sameklējiet ierakstu un to noklausieties, un...un es esmu pārliecināts, ka jūs...jūs būsiet svētīti. Tā bija ar mani. Es...es ceru, ka...ka jums būs tāpat.

³⁹ Nu ko, vai visi ir gatavi? Tātad, no 9. panta līdz 11., tas ir, ieskaitot vienpadsmito.

Kad Viņš atdarīja piekto zīmogu, es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva vārda un liecības dēļ, kas bija viņiem. Tad viņi brēca stiprā balsī, sacīdami: "Cik ilgi, svētais, patiesīgais Valdītāj, Tu netiesāsi un neatrībsi mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?" Un viņiem katram tika dotas baltas drēbes un sacīts, lai atdusas vēl īsu laiku, kamēr pilns būs darba biedru un viņu brāļu skaits, kas vēl tiks nokauti kā viņi paši.

⁴⁰ Lūk, tas ir diezgan noslēpumaini. Un tagad es to saku lentes ierakstu dēļ un garīdzniekiem, un skolotājiem, kuri atrodas šeit: ja jūs skatāties uz to citādāk, es arī skatījos citādāk. Taču es vienkārši ņemu to no iedvesmas, kura pilnībā izmainīja manus uzskatus par to. Saprotat?

⁴¹ Un turklāt es ieraudzīju (redzot, kā tiek atklātas šīs lietas), ka tas viss salīmējas un savieno kopā šos draudzes periodus un Rakstus, un sasienu to visu kopā. Saprotat? Un tieši tāpēc es ticu, ka tas nāk no Dieva.

⁴² Lūk, mēs saprotam, ka... Un es domāju, ka reizēm mēs paļaujamies uz to, ko par to varbūt ir teicis kāds liels skolotājs. Saprotat? Un tas...tas nav nekas slikts. Es nenosodu to skolotāju, it nemaz. Un es vispār nevienu nenosodu. Es nosodu tikai grēku, neticību, bet ne cilvēkus.

⁴³ Bet daži cilvēki saka: "Tu nosodi organizāciju." Nē, tā tas nav. Es...es nosodu organizācijas sistēmu, nevis cilvēkus, kas tur atrodas (to cilvēku grupu, kas veido šo organizāciju), bet sistēmu, kas valda pār viņiem – lūk, ko es nosodu gan pie katoļiem, gan pie protestantiem.

⁴⁴ Ak! Es... Daži no vislabākajiem draugiem, kādus...kādus es pazīstu, ir katoļi. Tā kā pasaulē... Vai aptverat... Varbūt tas cilvēks šovakar atrodas šeit; droši vien tā. Mums izdevās uzcelt šo draudzes ēku tikai tāpēc, ka tiesas zālē piecēlās viens romas katolis un metās mani aizstāvēt, ak, kā neviens cits. Tā ir taisnība. Un viņi nespēja atteikt. Tā tas ir.

Saciņa, ka pēc viņu aprēķiniem ir pārāk daudz cilvēku.

⁴⁵ Viņš sacīja: "Ak, tāpēc vien draudze nepieaugs vairāk par astoņdesmit cilvēkiem," un tādā garā. Sacīja: "Tur atrodas šī draudze..." Sacīja: "Es pazīstu draudzes ganu," un tā tālāk. Un sacīja: "Tā draudze tur jau ir sen," sacīja, "ja visi pārējie var piebūvēt, tad kāpēc viņi nedrīkst?" Romas katolis, mans labs draugs. Saprotat? Tieši tā.

⁴⁶ Es runājos ar vienu katoļu puisi, ar patiesi tuvu manu draugu. Pirms es aizbraucu, viņam bija saimniecības preču veikals. Viņš sacīja: "Billij, es...es zinu, ka tu netici mūsu reliģijas sistēmai." Viņš sacīja: "Taču es tev kaut ko pateikšu," sacīja, "Dievs ir tik ļoti atzinis tavas lūgšanas par mums! Es uzskatu, ja kaut kur šajā valstī tu nokļūsi nepatikšanās," saka, "tev pilnībā dosies ikviens šīs zemes katolis." Lūk, kā! [Brālis Branhamas meitas-Tulk.] Tāpēc,

redziet, tas...

⁴⁷ Viņš sacīja: "Katrs krusta nesējs," tā viņš tos nosauca. Es to pateikšu tieši tā, kā viņš to pateica. Protams, viņi apgalvo, ka tie bija viņi, jo agrīnie kristieši nesa krustu uz savas muguras. Mēs to zinām no vēstures. Un viņi apgalvo, ka viņi bija šie agrīnie kristieši, un tā tas ir, taču sistēma aizveda viņus prom no šīs takas. Saprotat?

⁴⁸ Un šie cilvēki – katoļi, ebreji, lai kas viņi nebūtu – viņi ir cilvēki no tā paša koka, no kurienes nākam mēs. Saprotat? Tā tas ir. Viņi...viņi ir cilvēki, kuri mīl, ēd un dzer, un gul, un ir tādi paši kā jebkurš cits. Tāpēc mums nekad nevajag nosodīt individuus, nē, it nevienu. Saprotat? Bet... Mums nevajag nosodīt individuus.

⁴⁹ Taču kā kalpotājam man ir pienākums sist to čūsku, kura kož šiem cilvēkiem. Saprotat? Un es ne...un es pat ne... Pats par sevi es to nedarītu, ja tas nebūtu uzdevums no Dieva, kas man uzliek to par pienākumu. Saprotat? Un man tas ir jāpilda patiesi un uzticīgi.

⁵⁰ Taču, ja šurp atnāk kāds katolis, ebrejs, lai kas viņš arī nebūtu, ja viņš būtu muhamedānis, grieķis, pareizticīgais, lai kas viņš arī nebūtu – ja viņš atnāktu uz šejieni, lai par viņu palūgtu, es palūgtu par viņu tikpat patiesi, kā es lūgtu par savējiem. Tā tas ir. Protams, jo viņš ir cilvēks. Un es esmu lūdzis par budistiem, sikhiem, džainiem, muhamedāņiem un...un visvisādiem tādiem. Un es viņiem neko nejautāju, es vienkārši par viņiem lūdzu, jo viņi ir cilvēki, parasti cilvēki, kas vēlas izveseļoties, un es cenšos padarīt viņiem dzīvi šajā ceļā kaut nedaudz vieglāku.

⁵¹ Un tā, mēs saprotam, ka šajā... Un daudzi no jums šeit... Es zinu, ka šeit sēž vismaz divi vai trīs isti teologi. Un...un viņi ir gudri un ir lasījuši citu viru mācības par šo tēmu. Un es vēlos, lai šie brāļi zina, ka es...es nenosodu tos cilvēkus. Es vienkārši izsaku to, ko man parāda Tas Kungs. Un nekā cita man nav.

⁵² Lūk, mums nekad nevajadzētu domāt, ka tikai tāpēc, ka viņa ir kāda vienkārša veļas mazgātāja vai...vai kāds vienkāršs arājs, ka viņi nevar saņemt atklāsmi no Dieva. Tāpēc ka, redziet, tas... Dievs, patiesībā Viņš atklāj Sevi vienkāršībā. Tas ir...mēs par to runājam svētdien, ar to mēs sākam – kā Viņš atklāj Sevi vienkāršībā. Lūk, kas padara Viņu varenu.

⁵³ Un tā, tagad es tikai... Atļaujiet man to tikai uz britiņu nedaudz atkārtot. Dieva varenība ir tajā, ka Viņš var kļūt tik vienkāršs. Lūk, kas padara Viņu varenu. Dievs ir varens un var parādīties tik vienkāršā veidā, ka šis pasaules gudrie nevar Viņu atrast. Viņi vienkārši nespēj Viņu atrast, jo Viņš kļūst pārāk parasts. Tagad skatieties. Un tas pats par sevi ir Jēzus Kristus atklāsmes noslēpums. Saprotat? Tas pats par sevi, ka... Tas ir... Nekas nav varenāks par Dievu, bet nav iespējams padarīt kaut ko tik vienkāršu, kādu Viņš padara pats Sevi. Saprotat? Redziet, tieši tajā ir Viņa varenība. Saprotat?

⁵⁴ Lūk, kāds varens cilvēks, viņš tikai var kļūt nedaudz varenāks vai arī, iespējams, viņš var noliekties lejup un sasveicināties ar tevi, vai kaut ko tamlīdzīgu, taču viņš nevar padarīt sevi mazu. Vienkārši tāds nu viņš ir. Viņš ir cilvēks. Viņš gluži vienkārši nevar kļūt mazs, jo, kad viņš sāks pārāk samazināties, tad viņam tā vai citādi vajadzēs vērsties pie tā, ko ir izdarījis kāds cits, un tamlīdzīgi. Un, redziet, tad viņš atkal sāk sevi paaugstināt.

Taču Dievā, ceļš augšup ir uz leju. Jā.

⁵⁵ Šis pasaules gudrie mēģina atrast Viņu ar savu gudribu. Šādi darot, viņi tikai attālinās no Viņa. Redziet, šis pasaules gudrie...

⁵⁶ Ja tu mēģini kaut ko izskaidrot ar kaut kādu matemātiku vai vēl kaut ko... Atcerieties, Viņš pat ir ierakstījis to Bibelē, Atklās... (nē, lūdzu piedošanu) ...man šķiet, tas ir Jesajas 35. nodaļā, ka tas ir tik...tas ir tik vienkārši, ka to sapratīs pat atpalikušie. Saprotat? Ak, "pat neprāšas nevar tani apmaldīties."

⁵⁷ Gudrie ar savu gudribu pilnīgi palaiž to garām, attālinoties no Viņa, cenzdamies atrast Viņu ar gudribu. (Lūk, neaizmirstiet to. Tas būs uz lentēm. Saprotat?) Gudrie savā

gudribā, mēģinot atrast Viņu ar savas gudribas palīdzību, aiziet tik tālu, ka neievēro Viņu. Saprotat? Ja vien viņi spētu būt pietiekami lieli, lai būtu pietiekami vienkārši, tad viņi spētu Viņu atrast. [Brālis Branhams smejas-Tulk.] Ja tu esi pietiekami liels, tad tu kļūsti pietiekami parasts! Vai saprotat? Un... Vai jūs zināt, ka...ka tā tik tiešām ir Patiesība? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

⁵⁸ Esmu bijis pie cilvēkiem viņu iestādēs un visur kur, kas bija patiešām...bija lieli cilvēki, karaļi un valdnieki, monarhi, un parasti tie ir lieli cilvēki. Vēl es esmu bijis vietās, kur tam puisim ir tikai viens maiņas apģērbs, varbūt tas ir kāds kalpotājs, kas grib ar mani nedaudz pastrīdēties, un...un tā vien šķiet, ka zeme bez viņa nespētu griezties. Saprotat? Un tas ir...tas nozīmē, ka viņš no sevis ir kaut ko iedomājies. Saprotat? Taču liels cilvēks, liels cilvēks apsēžas un mēģina panākt, lai tu domātu, ka tu esi tas lielais cilvēks. Saprotat? Redziet, viņš var pazemoties.

⁵⁹ Un, redziet, Dievs ir tik varens, ka Viņš var tik ļoti pazemoties, ka cilvēks nespēj tik zemu nolaisties. Tas arī viss.

⁶⁰ Un ar savu... Un viņi cenšas Viņu atrast... (tagad skatieties) ...viņi cenšas atrast Viņu, sūtot puikas uz skolu, lai iegūtu humanitāro zinātņu bakalauru, un...un viņi mēģina atrast to, izmantojot Bībeles teoloģisko terminoloģiju. Un viņi cenšas atrast Viņu, izmantojot izglītības programmas un organizatoriskas programmas, un skaistas lietas, un mēģina atrast... Viņa tajā pat tuvumā nav. Jūs vienkārši cināties ar vēju, tas arī viss. Jūs...jūs tikai attālināties no tā.

⁶¹ Ja vien cilvēki spētu būt pietiekoši lieli, lai būtu...būtu pietiekoši vienkārši, viņi spētu atrast Viņu tajā virzienā, kļūstot vienkārši. Taču, kamēr jūs ejat gudribas virzienā, jūs no Viņa attālināties.

⁶² Nu, ļaujiet man to paskaidrot, lai jūs to nepalaistu garām. Kamēr vien jūs cenšaties atrast Dievu caur gudribu (kā tas notika Ēdenes dārzā, kā tas notika Mozus dienās, kā tas bija Noas dienās, kā tas bija Kristus dienās, Jāņa Dienās, apustuļu dienās un līdz pat šai dienai), kad jūs cenšaties visu to izprast ar prātu un cenšaties atrast Dievu ar gudribas palīdzību, tad jūs visu laiku no Viņa attālināties. Jūs mēģināt to saprast. Bet to nav iespējams saprast. Vienkārši pieņemiet to. Saprotat? Vienkārši ticiet tam. Necentieties to saprast.

⁶³ Es nevaru saprast, kāpēc...nu, daudzas lietas. Ne pārāk daudzas lietas es saprotu jeb varu saprast. Es nevaru saprast, kā šis jaunais cilvēks, kas šeit sēž, ēd tādu pašu barību kā es, bet, skatieties, viņam uz galvas matu ir papildnam, bet man nav neviena. [Sanāksme smejas-Tulk.] Es to nesaprotu. Man pateica, ka pie vainas ir kalcijs, bet es nespēju vien griezt nagus, bet matu kā nav tā nav. Es...es to nesaprotu.

⁶⁴ Kā tajā senajā parunā, es... (ne jau tāpēc, lai aizietu no nopietnības, bet...tas ir nopietni, bet es vēl neesmu ticis līdz Zimogam) ...kā tas ir, ka melna govys var ēst zaļu zāli un dot baltu pienu, no kura sakuļ dzeltenu sviestu!

⁶⁵ Es...es pavisam noteikti to nevarētu izskaidrot, tāpēc ka, redziet, no viena uztaisās kaut kas cits. Bet kā tas notiek – es to nevaru izskaidrot.

⁶⁶ Es nevaru izskaidrot, kā šīs divas lilijas jeb divas vienas sugas puķītes, ka viena ir sarkana, bet otra dzeltēna, viena brūna un viena zila. Es to nesaprotu. Tās visas apspīd tā pati saule. No kurienes uzrodas tā krāsa? Saprotat? Es...es nevaru to izskaidrot, tomēr tas ir jāpieņem.

⁶⁷ Kā man gribētos, lai kāds ievērojams teologs izskaidrotu man, kā šī zeme var atrasties orbitā. [Brālis Branhams smejas-Tulk.] Interesanti, vai jūs varētu man zinātniski uzvest gaisā bumbu, kas griežas, uz izdarīt tā, lai viņa apgrieztos vienā pozīcijā kaut divas reizes. Tas nav iespējams. Tomēr tas viss ir tik ideāli noregulēts, ka ir iespējams noteikt saules aptumsumu ar minūtes precizitāti divdesmit gadus uz priekšu. Nav tāda pulksteņa vai laikrāža, vai aparāta, kas būtu tik nevainojams. Un tomēr viņa tur karājas un turklāt stāv slīpi. Kas būtu, ja to nedaudz iztaisnotu? Jā. To mēģinot, tu parādītu sevi kā muļķi.

Saprotat?

⁶⁸ Tāpēc, redziet, necentieties iegūt gudrību, lai saprastu; vienkārši ticiet tam, ko Viņš saka. Un, jo vienkāršāki jūs kļūsiat...(lūk, lūdzu) ...jo ātrāk jūs to atradīsiet. Es esmu tik pateicīgs par to, pateicīgs, ka Viņš ir...ir padarījis Sevi vienkāršu. Un tā, mēs redzam 6. nodaļas 9. pantā. Šeit es sāksu.

Kad Viņš atdarīja piekto zīmogu, es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva vārda un liecības dēļ, kas bija viņiem.

⁶⁹ Ievērojiet, šeit nav pieminēts vēl kāds zvērs jeb dzīvā...dzīvā būtne šajā Piektā Zīmoga paziņojumā. Lūk, atcerieties, ka Ceturtajā Zīmogā tā bija. Tā bija Pirmajā Zīmogā, Otrajā, Trešajā un Ceturtajā, taču šeit nevienas nav. Redzat?

⁷⁰ Un tā, ja jūs ievērosiet... Ziniet, vienkārši vēlreiz izlasīsim vienu no Zīmogiem. Atgriezīsimies pie Ceturta Zīmoga. Labi? Un tas ir 7. pants.

Kad Viņš atdarīja ceturto zīmogu, tad es dzirdēju ceturtais dzīvās būtnes balsi sakām: nāc!

Kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešās dzīvās būtnes balsi sakām: nāc!

...otru dzīvo būtni...nāc!...skaties.

Un pirmā dzīvā būtne saka: nāc un skaties.

⁷¹ Taču, kad mēs tiekam līdz Piektajam Zīmogam, dzīvās būtnes tur nav. Tagad vienkārši skatieties.

Kad Viņš atdarīja piekto zīmogu, es redzēju zem altāra...

⁷² Uzreiz! Redzat? Tur nav...tur nav nekāda zvēra. Bet zvērs simbolizē spēku. Mēs to zinām. Saprotat? Tur vairs nav nekādas dzīvās būtnes.

⁷³ Lūk, viena no šīm dzīvajām būtnēm... (kā mēs noskaidrojām, izpētot atklāsmi draudzēs) ...viena no tām bija...bija lauva; bet otrā...otrā bija vērsis, un trešā bija cilvēks, un vēl viena bija ērglis. Mēs ieraudzījām (skatot draudzes periodus), ka šīs četras dzīvās būtnes, kas simbolizē četrus spēkus, bija izvietojušās apkārt Apustuļu Darbiem tieši tāpat, kā tas bija tuksnesī pie saiešanas telts. Jūs to saprotat, tāpēc es netērēju laiku, lai tajā iedziļinātos. Mums tas bija šeit uzzīmēts un precīzi parādīts! Viņi to apsargāja – Jēru un Vārdu – lai izpildītu Vārdu tieši tāpat, kā viņi apsargāja derības šķirstu svētnīcā tuksnesī, un tā tālāk.

⁷⁴ Lūk, mēs pat parādījām, kā bija izvietotas Izraēla ciltis pēc to krāsām un pēc... Cik daudzi ir dzirdējuši septiņus..."septiņus draudzes periodus"? Šķiet, ka vairākums, puse, divas trešdaļas no jums. Ievērojiet, ka pat dzīvās būtnes daba precīzi atbilda cilts emblēmai, kādā veidā šīs četras...bija izvietotas divpadsmit ciltis – pa četrām katrā pusē...tas ir, pa trīs ciltīm katrā pusē. Un četras dzīvās būtnes sēdēja un sargāja – šīs ciltis no visām četrām pusēm.

⁷⁵ Un pēc tam mēs paņēmām Evaņģēlijus un precīzi parādījām; kad kāds iegāja pie šķirsta, viņi sargāja šķirstu, derību. Un pēc tam mēs noskaidrojām, ka jaunās Draudzes derība, tās pārstāvēniecība uz zemes bija Svētais Gars. Asinis bija mums no jauna atsūtījušās Svēto Garu. Un šie četri dzīvnieki simbolizēja divpadsmit Izraēla ciltis, kad tās sargāja. Un mēs ieraudzījām viņu dabu un ņēmām un piemērojām šo dabu katram no šiem četriem Evaņģēļiem – precīzi, tas precīzi atbilda. Viens atbilda lauvam, otrs – vērsim, un vēl viens... Četri Evaņģēļi! Lūk, lūdzu! Šie četri Evaņģēļi ir apsardzība Svētajam Garam. Āmen!

⁷⁶ Es nekad neesmu varējis saprast...tas ir iesēdies man atmiņā. Lūk, man šķiet, tas bija pirms kādiem sešiem gadiem, kad es dzirdēju, kā viens ievērojams virs pateica, ka...ka Apustuļu Darbu grāmata bija tikai karkass. Šo izteicienu esmu dzirdējis daudzas reizes, taču dzirdēt to no cilvēka, kuram ir tāds statuss kā sludinātājam un skolotājam, kurš ir uzrakstījis populāras grāmatas, kuras visur tiek lasītas, un pateikt, ka Apustuļu Darbu grāmata praktiski nav piemērota draudzes apmācībai!

⁷⁷ Bet Apustuļu Darbu grāmata ir pats tās pamats! Nevis karkass, bet pamats, tāpēc ka Bībelē ir teikts, ka Dieva pamats ir uzcelts uz apustuļu mācības, pareizi, bet Kristus ir Galva...Stūrakmens.

⁷⁸ Un, kad šis cilvēks tur stāvēja un izteica šādu piezīmi, es...es vienkārši...man vienkārši pamira sirds. Un es nodomāju: "Nu, nav nekāds brīnums!" Jā, tagad es to redzu Zīmogos. Tas vienkārši nebija atklāts. Tas arī viss. Saprotat?

⁷⁹ Tāpēc viņi tur bija, viņi tur stāvēja, bet kāds to runāja. Tagad skatieties, viņi apsargā.

⁸⁰ Kad mēs paņēmām Mateja 28:19 un izskatījām to visu caur Mateja Evaņģēliju, kurš simbolizēja lauvu, un, iedziļinoties tajā, mēs precīzi ieraudzījām, kāpēc viņi kristīja Jēzus Kristus Vārdā. Un tur nu viņš stāvēja ar tiem pašiem Rakstiem, lai sargātu šo svēto uzdevumu kristīt Jēzus Kristus Vārdā. Ļoti labi. (Nu, es jau novirzījos uz draudzes periodiem.)

⁸¹ Skatieties. Taču šeit, kad mēs nonākam pie šī Piektā Zīmoga, tur nav...tur neiznāk neviens jātnieks un nav dzīvnieka, kas to paziņo. Jānis tikai... Jērs to atvēra, un Jānis to ieraudzīja. Šeit neviens vairs neteica: "Tagad nāc, paskaties. Nāc, skaties." Ievērojiet, nav dzīvās būtnes spēka. Vai arī...

⁸² Un arī Sestajā Zīmogā nav dzīvnieka, kas to paziņo. Un Septītajā Zīmogā nav dzīvnieka, kas to paziņo. Nav spēku, kas to paziņo. Redzat? Neviens to nedara. Skatieties. Pēc Ceturtā Zīmoga dzīvnieku spēks vairs neko nepaziņo ne Piektajā, ne Sestajā, ne arī Septītajā Zīmogā, vispār vairs nepaziņo.

⁸³ Tagad skatieties. Man tas patīk. Kad bija šis jātnieks uz četriem zirgiem – jātnieks (vienskaitli) uz četriem dažādiem zirgiem, tad bija dzīvā būtne, kas pasludināja, spēks. Katru reizi, kad šis jātnieks pārsēdās citā zirgā un izjāja, iznāca un to paziņoja cita dzīvā būtne. "Tas ir liels noslēpums." Saprotat? "Tas ir šis noslēpums." Kāpēc? – Paziņoja to noslēpumu.

⁸⁴ Kāpēc tad šeit, šajā Piektajā Zīmogā, vairs nav neviena, kas to paziņotu? Lūk, lūdzu: saskaņā ar atklāsmi, kuru man šodien iedeva Kungs Jēzus (saprotat?), precīzāk, šorīt agri no rīta. Lūk, kas tas ir: tajā laikā draudzes periodu noslēpums jau ir beidzies, tajā laikā antikrista noslēpums jau ir atklāts. Antikrists ir devies savā pēdējā izbraucienā, un mēs ieraudzījām viņu uz pelēkā [bālā] zirga, sajauktu ar viņa daudzajām krāsām, un viņš jāj taisni pazušanā.

⁸⁵ Tas būs Bazūnēs un citur, kad mēs to izskatīsim. Es varētu tajā iedziļināties, bet mēs atkal novirzīsimies no tēmas. Un mēs...mēs ejam... Viņš jāj...

⁸⁶ Lūk, kāpēc tur neviena nav. Un tā, mēs zinām... Ir uzrakstīts, tāpat, tam ir kaut kāds iemesls. Lūk, jūs atceraties, ka pašā sākumā es teicu, ka visam ir kāds iemesls. Vai atceraties to tintes pilieniņu? Redzat? Un tā, ir jāatrod iemesls. Kaut kāda iemesla dēļ tur nebija vajadzīgs dzīvnieks jeb spēks, lai paziņotu šī Zīmoga noņemšanu. Un tikai Dievs var atvērt, kāpēc (tas arī viss), jo tas viss...viss ir atrodams Viņā.

⁸⁷ Taču Viņš to atklāj (kā es saprotu), tāpēc ka tas ir izpirkšanas Grāmatas noslēpums, jo atklāsies antikrists...un tajā pašā laikā Draudze jau būs prom, un vispār, tas viss nenotiek draudzes periodā. Tā tas ir. Draudzes periods tad jau sen ir beidzies. Draudze dodas augšup Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļā un atgriežas tikai kopā ar savu Ķēniņu 19. nodaļā. Bet šie Zīmogi šeit atklāj, kas ir bijis, kas ir un kas būs. Saprotat? Lūk, tas, kas bija domāts draudzes laikam, tika atklāts šajos Zīmogos. Un tagad paskatieties, kas notiek.

⁸⁸ Tika atklātas četras šī jātnieka stadijas. Tika atklātas antikrista, kurš jāj uz zirga, četras stadijas, tāpēc to vairāk nebūs.

⁸⁹ Un tur bija četras dzīvās būtnes no Dieva, lai pasludinātu jātnieku, kad viņš izjāja. Četri zvēri ir četri spēki. Lūk, mēs zinām, ka saskaņā ar Bībeles simbolu terminu skaidrojumu "zvērs" apzīmē "spēku". Un tā, izskatīsim to pamatīgi. Šie četri Bībeles

dzīvnieki simbolizē spēku cilvēku vidū.

⁹⁰ Lūk, ja mēs paskatāmies...piemēram, Daniēla grāmatā, kad viņš redzēja, ka pacēlās kāda valsts, varbūt tas bija lācis, kas turēja mutē ribi, un tas bija simbols. Pēc tam viņš redzēja, kā uzcēlās cits spēks – āzis. Arī tas kaut ko simbolizēja. Pēc tam viņš ieraudzīja, kā uzceļas cits spēks, un...un tas bija leopardis ar tik un tik galvām, tas simbolizēja konkrētu valsti. Pēc tam viņš ieraudzīja, kā pacēlās vēl viens – varena lauva ar zobiem, kas samina ar kājām atlikumu. Tas simbolizēja pilnīgi citādāku spēku. Viena no tām bija Nebukadnēcara valstība un cita tāda, kā...sapni. Daniēls redzēja viziju, bet Nebukadnēcars redzēja sapni. Taču Daniēls izskaidroja viņa sapni, un tas pilnībā sakrita ar viziju.

⁹¹ Āmen! O-o-o! Ak, ja vien jūs zinātu, kas notika! [Bralis Branham's sasit plaukstas-Tulk.] Kas notika, pirms mēs devāmies prom no šejienes? Vai jūs saprotat? Ak, seši sapņi pilnībā sakrita ar viziju! Āmen. Redzat? Izskaidrots sapnis – tā ir vizija, jo varbūt tas cilvēks nav dzimis, lai viņa zemapziņa būtu...lai viņš būtu nomodā, kad viņš to redz, un tad Dievs iekļūst viņa zemapziņā un runā uz viņu. Jo Viņš apsolijs, ka pēdējās dienās Viņš nāks pie cilvēkiem sapņos un arī vizijās. Saprotat?

⁹² Lūk, vizija ir tad, kad tu esi pilnīgi nomodā (stāvi, lūk, šādi) un kaut kas tiek atklāts, stāvi un saki viņiem visu pilnīgi precīzi; redzi to, kas ir noticis, un to, kas notiks, un tā tālāk.

⁹³ Bet sapnis – tas ir tad, kad tu esi aizmidzis un tavas piecas maņas ir neaktīvas, un tu esi...tu esi zemapziņā. Tu kaut kur atrodi, jo, kad tu atgriezies, tu atceries, kur tu biji, atceries to visu dzīvi. Saprotat? Lūk, tā ir tava zemapziņa. Tādējādi tāpēc, redziet...

⁹⁴ Kā mēdza teikt kongresmenis Apšovs: "Tu nevari būt tas, kas tu neesi." Un tieši tā arī ir. Saprotat?

⁹⁵ Un, ja tu esi dzimis kā gaišregis... Lūk, redziet, lai tas notiktu, šiem diviem apziņas stāvokļiem ir jābūt cieši kopā; nevis vienam ar piecām aktīvām maņām, lūk, *šeit*, bet otram – lūk, *šeit*, kad tu esi aizmidzis un piecas maņas ir neaktīvas. Bet, redziet, ja tev jau no dzimšanas šie abi stāvokļi ir kopā, tad tev nevajag aizmigt, tu vienkārši pārej no viena stāvokļa otrā. Tev nevajag aizmigt. Tev starp tiem abiem nav vietas, lai aizmigtu. Un pats sevi tu tādu nevari padarīt.

⁹⁶ Tāpēc ka dāvanas un aicinājumi ir Dieva iepriekšnolemti, tās ir...tās ir Dieva dāvanas un aicinājumi, un Bībele pat saka, ka tie ir "neatceļami". Saprotat? Tās bija iepriekšnolemtas pirms pasaules radīšanas. Saprotat?

⁹⁷ Un tā, mēs redzam, ka... Zvērs no Daniēla grāma tas nozīmēja, ka tas bija kāds spēks jeb vara, kas uzcēlās cilvēku vidū. Pareizi. Un...un arī šis Jāņa vizijas parādīja, ka tie bija spēki, kas uzcēlās, valstis. Piemēram, Atklāsmes Grāmatas 13. nodaļā parādās Savienotās Valstis kā jērs. Un turklāt, ja gribat zināt citu...

Jūs teiksiet: "Nu, te runa ir par valsts spēkiem."

⁹⁸ Tas simbolizē arī svēto spēku (zvērs). Vai jūs to zinājāt?

⁹⁹ Paskatieties uz Rebeku. Kad...kad Ābrahāma kalps Ēliēzers...kad viņš atnāca, lai paņemtu Rebeku, viņa...viņš uzsēdināja viņu uz kamieļa, uz tā paša kamieļa, kuru viņa padzirdīja. Un viņa jāja uz šī kamieļa, lai satiktos ar viņas vēl neredzēto ligavaini. Tieši tas, ko viņa padzirdīja, bija tas, kas aizveda viņu uz viņas nākošajām mājām un pie vīra.

¹⁰⁰ Un tieši tas pats notiek šodien. Saprotat? Tieši tas, ko Draudze apūdeņo (tā ir Sēkla, Vārda Sēkla), ir tieši tas Vārds, kas atdzīvojas un aiznes mūs pie mūsu neredzētā Ligavaiņa. Saprotat? Saprotat?

¹⁰¹ Un paskatieties, cik pilnīgi tas ir. Īzāks bija aizgājis no mājām un bija uz lauka, prom no savām mājām, kad viņu ieraudzīja Rebeka.

¹⁰² Un Draudze satiksies ar Kristu gaisā, un pēc tam Viņš aizvedīs viņu uz Mājām, Tēva

Mājām, kur ir sagatavoti mājokļi. Tieši tā Īzaks aizveda Rebeku.

¹⁰³ Un paskatieties, tā bija mīlestība no pirmā acu skata. Ak vai! Viņa vienkārši skrēja viņam pretī.

¹⁰⁴ Un tieši tā Draudze satiksies ar Kristu – gaisā, un būs kopā ar Viņu vienmēr.

¹⁰⁵ Un tā, saskaņā ar Bībeles terminiem šie zvēri ir spēki. Skatieties. Es gribu, lūk...es gribu, lai jūs pievērsāt tam uzmanību.

¹⁰⁶ Velns izjāja uz saviem četriem dzīvniekiem, kuri mainīja krāsas. Viņam bija viņa četri dzīvnieki. Tie bija tie trīs, savienoti vienā krāsā, un tādējādi šis zirgs sanāca bāls [pelēks]: baltais zirgs, sarkanais zirgs, melnais zirgs. Un mēs ieraudzījām, ka katrs no tiem bija kāda no viņa kalpošanas stadijām; agrīnās draudzes stadijas, kas Nikejā bija organizējusies konfesijā. Sākotnējā Vasarsvētku dienas draudze, pār kuru bija izlējis Svētais Gars, galu galā pieņēma antikrista garu, izveidoja organizāciju, piedzemdēja organizācijas meitas. Viņš mainīja savu spēku trīs reizes un ielika tos vienā, un tādējādi sanāca pelēkais zirgs. Un pēc tam viņam tika dots vārds "nāve", un viņš aizjāja ar to mūžībā. Skaidrāk nu nekādi vairs nevar! Lūk, tagad skatieties, viņam ir dots šis...šis zirgs, un viņš uz tā jā.

Dievs...Dievs arī, kā vienmēr...

¹⁰⁷ Tagad skatieties. Kad antikrists parādījās pirmo reizi, kā viņš parādījās? – Uz balta zirga. Redzat? Nu, pilnīgi nevainīgs, tik vien kā mācība draudzē. Viņiem sagribējās sadraudzību. Jūsu sadraudzībai ir jābūt ar Kristu. Taču viņiem sagribējās sadraudzību. Viņi vairs nevarēja izturēt, gribēja, lai būtu...

¹⁰⁸ Nu, jūs zināt, kā draudzē uzrodas mazie grupējumi. Jūs...jūs, draudzes gani, to zināt. Saprotat? Kā...kā mēdz teikt: "Tāds tādu atrod." Bet, ja mēs esam dzimuši no augšas, brāļi, tad...tad tā nav pareizā attieksme. Saprotat? Nē. Lūk, mēs...mēs...

¹⁰⁹ Ja mēs ieraugām kaut ko nepareizu mūsu brāļi, vienkārši lūgšim par to un nesisim to Dieva priekšā, un milēsim to cilvēku, līdz mēs ievedsim viņu Dieva Klātbūtnē. Saprotat? Lūk, kā...kā tas patiesībā ir jādara.

¹¹⁰ Ziniet, Jēzus sacīja: "Tur būs nezāles..." (jo Jēzus teica, ka būs) "...bet neraujiet tās ārā, citādi līdz ar tām jūs izrausiet arī kviešus." Saprotat? Vienkārši atstājiet tās, Viņš darīs... Ļaujiet, lai Viņš atdala, kad pienāks laiks. Saprotat? Lai tas viss aug kopā.

¹¹¹ Paskatieties, kad iznāca dzīvnieks... Antikrists iznāca uz dzīvnieka, uz sava spēka.

¹¹² Ak, man tas patīk! Nu, tagad es sāku justies tā reliģiozi, tā laikam ir stimulācija. Paskatieties, kad antikrists... Ak, šis...šis atklāsmes tās uguns lodes Klātbūtnē, kas stāvēja gaisā tur istabā! Teju vai... Ak, brāļi! Kaut arī es To redzu jau kopš bērnības, ik reizi, kad Tas man pietuvojas, tas mani satrauc. Es teju vai zaudēju samaņu. Pie tā nevar pierast, tas nav iespējams. Tas ir pārāk svēti.

¹¹³ Paskatieties, kad antikrists jāja uz četriem savas kalpošanas zvēriem, Dievs sūtīja pretī zvēru, lai tas ar viņu cīnītos. Saprotat? Tagad skatieties. Tātad, katru reizi, kad zvērs jāja uz sava zirga...antikrists jāja uz sava zirga, uz sava zvēra, lai paziņotu savu kalpošanu, arī Dievs sūtīja Savu dzīvnieku, Viņš bija uz tā, lai paziņotu Savu cīņu ar to.

¹¹⁴ Lūk, Rakstos ir teikts: "Kad ienaidnieks nāk kā pārplūdusi upe, Dieva Gars pacel pret to karogu." [Jesajas 59:19, KJV Bībele angļu val.–Tulk.]

¹¹⁵ Un tā, kad ienaidnieks parādījās kā antikrists, Dievs viņam pretī sūtīja konkrētu spēku.

¹¹⁶ Un tad, kad viņi...viņš atkal parādījās kā jātnieks uz sarkanā zirga (cita krāsa, cits spēks, cita kalpošana), Dievs viņam pretī sūtīja citu, lai ar to cīnītos, lai aizsargātu Savu Draudzi.

¹¹⁷ Viņš izsūtīja trešo, un atkal Dievs sūtīja Savējo trešo dzīvo būtni, kas iznāca un to

paziņoja.

¹¹⁸ Viņš izsūtīja ceturto – Dievs izsūtīja Savu ceturto. Un pēc tam antikristam pienāca gals, un tajā laikā beidzās arī draudzes periodi. Skatieties. Ak, šis te ir patiešām labs!

¹¹⁹ Un tā, mēs redzam, ka velns mainīja dzīvniekus četras reizes, un tas apzīmēja to spēku, kuru viņi atklāja...tas ir, tos spēkus, kurus viņš atklāja pasaulei; un kā tas beidzās ar to pelēko nāves zirgu.

¹²⁰ Tagad izskatīsim Dieva spēkus šajās dzīvajās būtnēs, kuri cīnās ar tiem.

¹²¹ Pirmais Dieva dzīvnieks, kuru Viņš sūtīja pretim antikristam, antikrista garam, kad tas bija vēl tikai viņa mācība... Atcerieties, kad antikrists izjāja pirmo reizi, viņam bija mācīšanas kalpošana. Sākumā antikrists jāja mācīšanas kalpošanā. Tagad paskatieties, kas devās viņam preti – Lauva, Lauva no Jūdas cilts, kurš ir Vārds. Kad parādījās viņa viltus mācība, viņam preti devās patiesais Vārds.

¹²² Lūk, kāpēc bija Irenejs un Polikarps un...un tie pārējie vīri, svētais Martins.

¹²³ Kad šis antikrists jāja ar savu viltus mācību, Dievs sūtīja Savu mācību, Vārdu, Lauvu no Jūdas cilts, kas ir Vārds, izpausts Svētajā Garā. Un Svētais Gars bija tur, lai izpaustu Sevi, un tieši tas ir Vārds!

¹²⁴ Lūk, kāpēc agrīnajai Draudzei bija dziedināšanas un brīnumi, un vizijas, un spēks, jo tas bija dzīvais Vārds kā Lauva no Jūdas cilts, kurš iznāca, lai ar to cīnītos. Āmen! Vai tagad jūs sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņš sūta savu spēku, antikristu, bet Dievs sūta savējo – Vārdu. Antikrists, viltus mācība; tai pašā laikā iznāca patiesā mācība, lai cīnītos ar to! Tas bija pirmais. Lūk, tā bija pirmā Draudze, apustuliskā, kura devās viņam preti.

¹²⁵ Un tā, otrais zvērs, kuru sūtīja antikrists, bija sarkans zvērs, kuram bija... (uz kura viņš jāja) ...kuram bija jāpaņem miers no zemes un...un jākaro.

¹²⁶ Lūk, otrais dzīvnieks, kas devās ar viņu cīnīties, bija vērsis. Vērsis apzīmē darbu – nastu nesējs dzīvnieks.

¹²⁷ Un tā, šeit mēs uz minūti apstāsimies. Ļaujiet man atvērt...ļaujiet man atvērt, lai jūs to tagad patiešām saprastu. Tas jums var šķist nedaudz nesaprotami. Taču tagad atradīsim Tiatīru. Jūs redzēsiet, ka tā ir draudze, kas dara smagu darbu. Saprotat?

Un Tiatīras draudzes eņģelim raksti: tā saka Dieva Dēls, kam acis kā uguns liesma, kam kājas līdzīgas mirdzošam varam;

Es zinu tavus darbus...

¹²⁸ Redziet, šeit viss ir par darbiem (redzat?), jo tieši tas jāja kopā ar viņiem.

...tavu mīlestību, tavu ticību un tavu kalpošanu (redziet, tas viss ir tikai...), un tavu pastāvību, un ka tavi pēdējie darbi (atkal, divreiz "tavi darbi") ir lielāki nekā pirmie.

¹²⁹ Redzat? Tas parāda, ka Tiatīras Periodā, kad antikrists jau bija iekārtojies un ienācis Tiatīras Periodā, mazajai Draudzītei atlika tikai un vienīgi vienkārši smagi strādāt.

¹³⁰ Un vēl viena lieta – vērsis ir arī upurdzīvnieks. Saprotat? Viņi bez mazākās piepūles atdeva savas dzīvības šajos tumšajos viduslaikos, šajos tūkstoš gados, kad pasaule kontrolēja katolicisms. Un viņi droši devās uz priekšu, "jā" vai "nē", viņi nebaidījās mirt. Ja ir jāmirst, tātad jāmirst. Viņi droši devās nāvē. Kāpēc? – Tas bija tā perioda Gars!

¹³¹ Lūk, kāpēc tie... Lūk, kāpēc Irenejs, lūk, kāpēc Polikarps, Jānis, Pāvils, tie lielie un varenie vīri toreiz cīnījās pret to visu!

¹³² Pāvils to redzēja. Viņš sacīja: "Es zinu, ka pēc manas aiziešanas jūsu vidū ienāks vilki, brāļi, mācot ačgārnības, un aizraus jūs līdzī." Paskatieties, kā stāvēja šis vienkāršais un nelokāmais apustulis: visa mugura sitienu rētās, acis asaro. Taču viņš redzēja tālāk nekā viņu...nekā tas teleskops, ar kuru var redzēt simtu divdesmit miljonu gaismas gadu

attālumā kosmosā. Viņš varēja redzēt līdz pašai Mūžībai. Tā tas bija. Un viņš to paredzēja un pateica, ka tieši tas arī notiks. Un pateica... Tas turpinājās arī nākošajā periodā, kuram bija jānāk. Un tā, skatieties, tieši tā tas bija.

¹³³ Pēc Pāvila svētais Jānis bija tas, kurš nodzīvoja visilgāk. Un, kad svētais Jānis centās savākt visas garīgās vēstules, Svētā Gara svaidītas, tās visas apkopot un izveidot Biblii, Romas impērija viņu noķēra un aizsūtīja uz Patmas salu. Viņš bija uz šīs Patmas salas Dieva Vārda dēļ. Polikarps palīdzēja viņam tās iztulkot.

¹³⁴ Es nesen lasīju vēstuli, kuru Polikarpam bija uzrakstījusi pati Marija, un sabāra...nevis sabāra, bet cildināja viņu par to, ka viņš ir drosmīgs vīrs, kurš pieņem un māca Jēzus Kristus mācību, kurš piedzima viņai no Dieva – pašas Marijas vēstuli, kuru viņa uzrakstīja Polikarpam.

¹³⁵ Polikarpu izbaroja lauvām, jūs zināt. Nē, viņu sadedzināja. Bija pārāk vēls, lai izlaistu arēnā lauvu, tāpēc viņi nojauca vannasistabu, vecu pirti, un atveda viņu uz...uz arēnu un viņu sadedzināja.

¹³⁶ Un turpeļā viņš gāja ar nolaistu galvu. Romiešu virsnieks sacīja: "Tu esi jau gados un esi ļoti cienijams. Tu taču varētu no tā atteikties!"

¹³⁷ Bet viņš tikai turpināja skatīties uz Debesīm. No kaut kurienes atskanēja Balss. Viņi nevarēja saprast, no kurienes. Sacīja: "Polikarp, nebaidies, Es esmu ar tevi." Jā, jā. Kāpēc? – Viņš stāvēja ar šo Vārdu.

¹³⁸ Un, kad viņi sāka apkraukt Polikarpu ar deļiem, lai viņu sadedzinātu, sāka skanēt Debesu mūzika un...un himnas. Kaut kur dziedāja eņģeliskas būtnes. Viņam pat acu kaktiņš nenoraustījās izsmējēju priekšā.

¹³⁹ Tie bija drosmīgi vīri. Tie ir vīri, kuri var nostāvēt. Daudzus gadsimtus mocekļi šausmīgi cieta. Bet kā viņiem tas izdevās? Viņi bija iedvesmoti, Dieva Gars, spēks... Es...

¹⁴⁰ Neaizmirstiet to, draudze. Ari jūs, brāļi, kas klausāties ierakstu, es gribu, lai jūs to pārbaudiet. Kā gan cilvēki var izdarīt kaut ko ārpus tā Dieva spēka, kas viņiem ir dāvāts. Es te nolikšu šo kasti, lai to attēlotu. Ja Dievs sūta cilvēku vidū kādu konkrētu Garu, tad tikai tā viņi var rīkoties – caur to Garu, kas darbojas viņu vidū. Lūk, mēs to jums pierādīsim ar Draudzes vēsturi un caur Zimogu atvērsanu, un ar tiem spēkiem, kas tika izlaisti; un pavērojiet, cik precīzi Draudze reaģēja uz to svaidījumu, un neko citu viņi nespēja darīt.

¹⁴¹ Un tā, pirmais bija lauva, kas rūca – šis tirais, patiesais Vārds.

¹⁴² Otrais, Tiatirā, bija vērsis. Un tas bija nastu...nastu nesējs dzīvnieks. (Lūdzu piedošanu.) Tas bija arī upurdzīvnieks. Un vai tad tieši tāda nebija nabaga mazā Draudze? Roma bija iekārtojies uz tūkstots tumšo viduslaiku gadiem, un ikviens, kas neatzina savu piederību Romas baznīcai, nekavējoties tika nodots nāvei. Un viņiem vajadzēja smagi pūlēties, klejot no vienas vietas uz otru.

¹⁴³ Masoni, es lūdzu jūsu uzmanību. Vai jūs atceraties krusta zīmi? Hm. Nu, jūs...jūs zināt, par ko es runāju.

¹⁴⁴ Tagad skatieties. Lūk, ja jūs...ja jūs ievērosiet, šādi tika nesta un saglabāta šī Bībele. Saprotat? Un viņiem vajadzēja smagi strādāt tur, kur viņi atradās. Te nu tas ir – vērsis. Un, kad pienāca laiks... (mēs to lasījām vakar vakarā) ...redziet, kad tas iznāca un atnāca upuris, un viņiem vajadzēja iet (Viņš sacīja: "Eļļu un vīnu tu nesamaitā!"), ko tad viņi darija? – Viņi labprātīgi devās turp un mira.

¹⁴⁵ Viņiem tas nemaz nerūpēja, jo tanī laikā Draudzes Gars bija upurēšanās, pūles. Un viņi pilnīgi brīvprātīgi devās uz priekšu, būdami svaidīti ar patieso Dieva Garu tam periodam, un nomira kā varoņi, upuris; tūkstošu tūkstoši, sešdesmit astoņi miljoni (pēc oficiālajiem dokumentiem).

¹⁴⁶ Vērsis, upuris! Ak vai! Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Lieliski. Labi. Lūk, upuris, tas varēja pūlēties tikai tani periodā, lai cīnītos ar vareno opozīciju, kas bija tajos tūkstoš gados.

¹⁴⁷ Un tā, trešais dzīvnieks, kas izgāja no velna, bija šis melnais zirgs. Saprotat?

¹⁴⁸ Lūk, trešais dzīvnieks, kas izgāja, spēks no Dieva, lai ar to cīnītos, lai cīnītos pret melnā zirga spēkiem, bija cilvēks – atjautīgs, apķērigs, ar Dieva gudribu. Ziniet, cilvēks ir gudrāks kā jebkurš dzīvnieks. Saprotat? Viņš ir gudrāks, jo lielākoties viņš var pārspēt tos viltībā. Viņš ir atjautīgs, vērīgs. Saprotat? Un viņš...

¹⁴⁹ Periods... Pēc šī tumšā perioda, beidzoties tumšajiem viduslaikiem un vēlāk, kad jāja šis melnais zirgs, kad ņēma maksu par viņu...viņu upuriem un visu pārējo, ko viņi darīja, un nauda bija vienkārši... Ak, jūs zināt, kā tas bija.

¹⁵⁰ Lūk, nākošais, kas iznāca, lai ar to cīnītos, bija zvērs ar cilvēka seju: gudrs, izglītots, vērīgs, smalks, svaidīts ar tā laika Garu. Vai ievērojāt? Lūk, tas iznāca, lai ar viņu cīnītos, un viņam bija Dieva gudrības atjautība. Tas bija reformācijas periods, Mārtiņš Lutērs, Džons Veslijs un pārējie. Redzat? Tā bija reformācija: parādījās Cvinglijs un, ak, visi pārējie, Noks, Kalvins un kā tik tur nebija. Redzat? Tā bija atjautība. Lūk, paskatieties, tieši pēc tumšajiem viduslaikiem, sākot ar reformāciju un vēlāk uz priekšu, tas [šis spēks] bija cilvēka vērīgums.

¹⁵¹ Lūdzu, nedaudz atveriet logus. Man šķiet, ka cilvēkiem tur kļūst nedaudz karsti, jā, droši vien. Lūdzu, vienkārši nedaudz atveriet logus, jo es zinu, ja jau man, šeit stāvēt un sludinot, ir karsti, es zinu, ka tur jums noteikti ir karsti.

¹⁵² Paskatieties, tas bija cilvēka vērīgums. Vai jūs to saprotat?

¹⁵³ Tas trešais dzīvnieks, kuru sūtīja sātans, arī tas kļuva vērīgs. Skatieties: "Mērs kviešu par denāriju, trīs mēri miežu par denāriju." Redzat? Ak vai! Redzat? Naudas taisīšanas intrigas, vērīgums, apķēriba, lai iegūtu pasaules zeltu un sagrābtu bagātības. Tas precīzi piepildās. Tas sākās ar maksas ņemšanu par lūgšanām un par... Izdomāja vietu, sauktu par šķīstītavu, un lūdzās par saviem senčiem. Un, ak, vajadzēja novēlēt savus dokumentus un pilnīgi visu savu īpašumu. Baznīca un valsts bija vienoti, un baznīca pārņēma tavus īpašumus.

¹⁵⁴ Vai tad jūs neredzat, ka uz dažiem mūsdienu evaņģēlistiem joprojām ir tas pats svaidījums? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Piespiež vecīšus atdot savas pensijas un atstāt mantojumā savas mājas. Ak, brāli! Es...es negribu tajā iedziļināties. Saprotat? Es nenovirzišos no tēmas, vajag ieskatīties, lai redzētu, par ko es runāju. Lūk, skatieties, tie cilvēki...tā ir viņu darīšana, tā ir viņu pašu darīšana. Tam...tam nav pilnīgi nekāda sakara ar mani. Es esmu atbildīgs tikai par šo te.

¹⁵⁵ Tagad skatieties. Zvērs, kas atnāca ar to cīnīties, bija cilvēks. Un mēs visi zinām, ka šis zvērs cilvēka izskatā, šis cilvēka spēks savā saprātīgumā saprata, ka tas košers, kuru Mārtiņš Lutērs turēja rokā, kad viņš kāpa augšup pa tiem pakāpieniem...

¹⁵⁶ Viņi sacīja: "Lūk, kur ir Jēzus Kristus Asinis. Lūk, kur ir Jēzus Kristus miesa."

¹⁵⁷ Bet Lutērs nosvieda to visu zemē un sacīja: "Tā taču ir maize un vīns! Tā nav nekāda Kristus miesa, jo tā ir paaugstināta un sēž pie Dieva labās rokās, veicot starpniecību." Redzat? Gudriba! Redzat? Cilvēks!

¹⁵⁸ Un, kad pēc Cvinglija un Kalvina uzradās Džons Veslijs, viņi bija ievēduši draudzi tādā galējībā jautājumā par drošību, ka viņiem vairs negribējās nekādas garīgās atmodas: "Kas būs, tas arī būs," un viss. Un viņi vienkārši dzīvoja, kā vien viņiem ienāca prātā.

¹⁵⁹ Luterāņu draudze un anglikāņu draudze tik ļoti samaitājās (vai-vai-vai!), ka visa valsts samaitājās gluži tāpat, kā tas ir tagad. Draudzes samaitājās. Kad pie varas Anglijā nāca karalis Henrijs VIII pēc Asiņainās Mērijas, un visiem tiem notikumiem, draudze bija ļoti piepildīta ar vardarbību un pagrimumu. Daudzi apgalvoja, ka ir kristieši, bet dzīvoja ar

četrām vai piecām sievietēm vai arī darija visu, ko vien sagribējās, un turpināja grīmt izvirtībā.

¹⁶⁰ Kad Džons Veslijs pētīja Svētos Rakstus, iedziļinājās Tajos, viņam tika atklāts, ka Jēzus Kristus Asinis attīra ticīgo un ka nedrīkst... Ko viņš tad izdarīja? – Viņš sāka vēl vienu reformāciju. Viņa laikā viņš izglāba pasauli tāpat, kā to izdarīja Lutērs. Saprotat?

¹⁶¹ Kas tas bija? – Iznāca tas dzīvnieka spēks cilvēka izskatā, lai iedotu vīriem gudrību, sapratni, ka tas viss ir nepareizi. "Tās taču nav Jēzus Kristus Asinis, tā nav Jēzus Kristus miesa. Tas simbolizē šo miesu." Saprotat?

¹⁶² Tas ir tas jautājums, kur vēl joprojām ir lieli strīdi starp katoļiem un protestantiem. Šobrīd tā ir vienīgā lieta, par kuru viņi nevar saieties. Visā pārējā viņi var saieties, tikai ne tajā (šajās viņu padomēs, kuras viņiem ir). Tagad skatīties. Izņemot tajā, šajā jautājumā viņi...viņi nevar saieties. Saprotat?

¹⁶³ Vieniem ir īstās Asinis un saka, ka "tās ir burtiskas Asinis", ka priesterim esot spēks pārmainīt šo maizi par burtisku Kristus miesu. Tieši tāpēc tur ir tas mazais tabernakuls baznīcā, zīniet. Lūk, kāpēc viņi pārkristās un pilda visādas pagāniskās ceremonijas, kad iet tam garām, zīniet, klanās un noņem cepuri, un tā tālāk. Tas nav celtnes priekšā, bet tā košera priekšā, kas atrodas tabernakulā. Un ievērojiet, cik viltīgi sātans ir to uzspiedis!

¹⁶⁴ Bet, redziet, tajā laikā virs cilvēka...redziet, Dievs iedeva cilvēkam gudrības Garu, lai viņš saprastu, kas ir nepareizi. Lūk, tas bija domāts, lai cīnītos ar trešo zvēru, kad viņš jāja, kas bija ievēdis draudzi tādā samaitātībā, ka tas bija vienkārši briesmīgi. Reformatori... Ko viņi izdarīja? Tad viņi...reformatoru periodā viņi izveda draudzi no šīm pagānu elkdievības ceremonijām atkal atpakaļ pie Dieva. Saprotat? Lūk, kāpēc iznāca šī dzīvā būtne, šī cilvēka atjautība, jātņieks.

¹⁶⁵ Lūk, taču tagad izlasiet 3. pantu un...tas ir, Atklāsmes Grāmatu 3:2. Tikai britiņu. Nu, kaut kāda iemesla dēļ tas man šeit ir atzīmēts. Tātad tas attiecas uz luterāņu periodu reformatoru laikā, Atklāsmes 3:2.

¹⁶⁶ Ko viņi izdarīja? – Viņi organizējās. Tikko kā Lutērs izveidoja savu draudzi, viņi to organizēja. Jā, tieši to pašu izdarīja Veslijs. Tieši to izdarīja vasarsvētku draudzes, precīzi – to organizēja. Un ko viņi dara? – Viņi no jauna atsāk tieši to sistēmu, no kuras viņi iznāca. Saprotat?

¹⁶⁷ Tagad skatīties, kā Atklāsmes Grāmata šeit saka par šo Sardas draudzi. Protams. 1. pantā: "Draudzes eņģelim..." Saprotat? Skatīties.

Esi nomodā un nostiprini to, kas vēl ir atlicis... [Jaunā Latviešu Bībele Atklāsmes Gr. 3:2: "Uzmosties un stiprini to, kas vēl nav miris."–Tulk.]

¹⁶⁸ Tas ir, "Vārdu, kas tev bija iemācīts,"(saprotat?), "to, kas vēl ir atlicis."

...kas ir tuvu nāvei...

¹⁶⁹ Viņš jau tad bija gatavs no jauna sākt organizāciju, tieši tāpat kā katoļu baznīca, no kuras viņš izgāja. Redzat?

...jo es neatradu tavus darbus pilnīgus Dieva priekšā.

¹⁷⁰ Lūk, lūdzu. Te nu...viņš atkal griežas atpakaļ. Vai tad jūs neredzat, kāpēc organizētās sistēmas ir nepareizas? Kas to iesāka? Vai Dievs? [Sanāksme saka: "Nē."–Tulk.] Vai apustuļi? ["Nē."] – To iesāka Romas katoļu baznīca. ["Āmen!"] Nu, parādiet kaut vienu vēsturnieku, kas to noliegs. Viņš to nespēs! Tie bija viņi, viņi saka, ka viņi ir māte draudzēm, un tā tas ir. Taču viņi visu organizēja un izveidoja sistēmu, kuras galva ir cilvēks. "Bet mēs, redz, neņemam vienu cilvēku (kā izdarīja viņi), mēs ņemam veselu padomi un saliekam visus kopā," un tad jums ir īsts jucekļis. [Sanāksme smejas.] Tā tas ir. Kā gan tā var būt kaut kāda padome?

¹⁷¹ Tieši tāpat, kā mēs domājam, ka ir vajadzīga demokrātija. Es arī tam ticu, taču tā nekad nedarbosies pareizi, tas nav iespējams! Ar to *rikiju* bariņu, kas to visu vada, ir

absolūti neiespējami, lai tas būtu pareizi. Tas nav iespējams. Ievērojiet, pareizais variants bija dievbijīgs ķēniņš.

¹⁷² Skatieties, zvērs, trešais dzīvnieks bija cilvēka atjautība, un tas simbolizēja reformatorus, kuri aizgāja no tiem elkiem, kad ņem un saka: "Tā ir tā maize. Tas ir tas vīns."

¹⁷³ Vai redzat? Antikristam joprojām ir kaut kas, kas simbolizē kristietību. Tā tam ir jābūt, jo viņš ir "pret". Saprotat? Un, ja viņš ir pret kaut ko...

¹⁷⁴ Lūk, ja viņš uzrastos un sacītu: "O-o, es esmu Buda," nu, tajā nekā tāda nav. Tā dara viņi visi. Tas taču ir parasts pagānisms.

¹⁷⁵ Taču antikrists ir viltīgs. Viņam tur ir viss iespējamais, kas attēlo kristietību, tikai tas viss viņam ir stipri izkropļots, lai tas būtu pret sākotnējo mācību. Saprotiet, tieši tas padara viņu par antikristu. Redzat?

¹⁷⁶ Un tā, reformatori, kad izgāja cilvēkam līdzīgais dzīvnieks, lai ar viņu cīnītos...

¹⁷⁷ Lūk, neaizmirstiet to, jūs, kas mācāties! Tikai neaizmirstiet to! [Bralis Branham klauvē pa kanceļi-Tulk.] Saprotat? Atcerieties to visas savas dzīves dienas! Saprotat? Šis skaidrojums par šiem dzīvniekiem ir pareizs! Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat?

Skatieties, elkdievība atnesa...

¹⁷⁸ Cilvēkam līdzīgais zvērs iznāca ar Dieva spēku, ar Dieva dotās gudribas palīdzību, un izveda Draudzi no elkdievības un atveda atpakaļ pie Dieva. Taču...

¹⁷⁹ Mēs redzam, ka tieši tajā draudzes periodā sāka veidot konfesiju, darīt tieši to, ko viņi izdarīja pašā sākumā, ko izdarīja Roma; šeit viņa grasās šai draudzei uztaisīt arī meitas. Un kas tad ir teikts?

¹⁸⁰ Ir teikts: "Tagad tu... Es neesmu atradis tevi pilnīgu. Un tev ir jānostiprina tas mazais spēks, kas tev ir atlicis." Tagad ieklausieties, kā Viņš vēlreiz bridina viņus Atklāsmes Grāmatā 3:3. Paņemsim... Nu, šķiet, es tikko to biju atradis, pirms pāris minūtēm.

Atceries tāpēc, ko tu esi dabūjis un dzirdējis. Turi to un atgriezies!

¹⁸¹ Vienkārši citiem vārdiem sakot: "Atceries, ka tu taču izgāji no tādas samaitātības." Saprotat? Un paskatieties uz šo:

Ja tu nebūsi nomodā, Es nākšu kā zaglis, un tu ...zināsi...un tu nezināsi, kurā stundā Es nākšu pār tevi.

¹⁸² Un tā tālāk. Viņš grasās nostumt lukturi. Saprotat? Tā tas patiešām ir. Kas tas ir? – Draudzes Gaisma.

¹⁸³ Un viņa pa taisno iegāja tajā pašā pagāniskās tumsas organizētajā sistēmā, no kuras viņa bija iznākusi, un tur viņa atrodas līdz pat šai dienai, un tur ir cilvēki ar patiesām sirdīm, kuri domā, ka tā ir Patiesība, tieši tāpat kā katoļi. Bet protestanti smejas par katoļiem, kaut arī viņi ir tie paši vēži tikai citā kultūrē – tas precīzi saskan ar Vārdu. Cilvēka Gudriba!

¹⁸⁴ Tagad skatieties. Ak, kā man tas patīk! Paklausieties, kā Viņš šeit bridina viņus. Lūk, tagad mēs... vai jūs visi tam piekřitat (ja nē, tad uzrakstiet man jautājumu), ka šie dzīvnieki ir precīzi identificēti katrā periodā, kā jau Bībele viņus šeit ir parādījusi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tieši to viņi arī darīja. Vēsture skaidri parāda, ko viņi darīja. Mēs skatāmies šeit un redzam, ko viņi izdarīja.

¹⁸⁵ Un šie te dzīvnieki... Es...es agrāk to vispār nezināju. Es vienkārši tur sēdēju un ieraudzīju to savā priekšā tieši tāpat, kā jūs skatāties uz mani. Saprotat? Un tas nevar būt kļūdaini, jo tas precīzi sakrīt ar šo Bībeli. Tāpēc neatliek nekas cits, kā nosaukt to par patiesību. Skatieties.

¹⁸⁶ Un tā, ceturtnā dzīvā būtne, kas bija sūtīta cīnīties ar antikristu šajā pēdējā

dzīvniekā... Vai esat gatavi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pēdējā dzīvā būtne jeb pēdējais spēks, kas bija sūtīts cīnīties ar antikristu, kurš bija pret Dieva mācību (anti-kristus), bija ērglis. Redzat? Ceturtā dzīvā būtne bija ērglis. Lūk, vienkārši izpētiet šos periodus, izpētiet Rakstus. Tas bija ērglis! Bet Bibelē pēdējais periods bija ērgļa periods. Un Dievs pielīdzina ērgli Saviem praviešiem. Saprotat? Tas... Tagad skatieties. Pēdējais periods, ērgļa periods, patiesā Vārda atklājējs. Saprotat?

¹⁸⁷ Pirms Dievs sāk darboties, piemēram, kā Viņš darija Noas dienās, Viņš sūtīja ērgli. Kad Viņš veda Israēlu un faraona armija bija gatava dzīties pakaļ, Viņš sūtīja ērgli. Katru reizi Viņš sūta ērgli pašās beigās.

¹⁸⁸ Un šeit Viņš atkal sūta ērgli. Tas precīzi saskan ar Vārdu. Kā gan var teikt, ka tas nozīmē kaut ko citu? Viņš sūta ērgli (kāpēc?), Patiesības atklājēju, kura bija zudusi gadsimtu laikā.

¹⁸⁹ Kā vispār vērsis vai...vai cilvēks, vai vēl kāds zvērs, kas tur jāja, kā gan tas vispār varēja tikt atklāts pirms ērgļa atnākšanas? Viņiem bija sava vieta, tie bija Dieva sūtīti dzīvnieki, tieši tāpat kā visi pārējie.

¹⁹⁰ Lauva bija pirmais. Tieši tad iznāca antikrists, lai...lai cīnītos.

¹⁹¹ Tad viņš uzcēla citu spēku, un arī Viņš sūtīja tam preti spēku.

¹⁹² Tad Viņš uzcēla citu spēku, bet Viņš tam preti sūtīja citu spēku.

¹⁹³ Un pēc tam, kad iznāk pēdējais spēks, Viņš atsūta ērgli, lai "atgrieztu bērnus atpakaļ pie sākotnējās viņu tēvu ticības". [Sanāksme priecājas-Tulk.] Ērgļa periods! Pēc tam, ja ievērosiet, dzīvnieku vairs nav. To vairāk nav! Tās ir beigas. Lūk, ja jūs tagad atšķirsiet Atklāsmes Grāmatu 10:1-7 (es tagad atsaucos uz to), atcerieties, pēdējā vēstneša periodā, kam tad bija jānotiek? – Tiks atklāti visi Dieva noslēpumi. Ērglis! Āmen.

¹⁹⁴ Tagad jūs redzat tos četrus dzīvniekus, kas jāja. Tas bija pilnīgi pareizi. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un te nu ir katrs periods...tas ir, katrs spēks, kas jāja aiz viņa. Un te nu ir tie Raksti, kas parāda, ko izdarija ienaids jātņieku. Tas ir atklājies šajos Zimogos. Un tagad ir atklājusies arī katra šī dzīvā būtne, spēks, ko sūtīja Dievs, lai ar to cīnītos. Viss pilnībā sakrīt līdz pat ērgļa periodam. Lūk, ja šis ir pēdējais laiks, tad atnāks ērglis. Pareizi. Un tam...

¹⁹⁵ Lūk, atcerieties. Tajā laikā, kad atnāca lauva, sākotnējais Vārds, tikai viena simtdaļa cilvēku ieklausījās lauvā.

¹⁹⁶ Laikā, kad atnāca vērsis, tikai ļoti, ļoti nedaudzi ieklausījās vērša vēstījumā.

¹⁹⁷ Tajā laikā, kad atnāca cilvēks, viņš darbojās cilvēku vidū, tāpēc viņš bija apķērīgs, viņš izveda nelielu grupiņu.

¹⁹⁸ Un ko viņi izdarija? Sātans to redzēja, tāpēc viņš vienkārši aizsūtīja viņus taisni atpakaļ un ieprecināja viņus tajā.

¹⁹⁹ Un atcerieties, kad galu galā atnāks ērglis, tajā ieklausīsies tikai viena procenta simtdaļa. Tas ir ērgļa periods. Atcerieties, tā tas bija visu pārējo jātņieku laikā. Un vēl pats Jēzus pareģoja, ka, ja Viņš nepasteidzinātu Savu Atnākšanu, tad neviens neizglābtos Aizraušanai. Vai tā saka Raksti? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tad jau jūs redzat, kur mēs atrodamies, vai ne, brāli, māsa? ["Āmen."] Vai redzat, kur mēs esam?

²⁰⁰ Ak, Dievs, es esmu tik priecīgs, ka es...es pat nezinu, ko darīt, brāli! Nav tā, ka es esmu šeit iznācis parunāt. Jā, arī es tajā piedalos. Es...es esmu viens no jums. Saprotiet, es...pats es. Man ir ģimene. Man ir brāļi un māsas, kurus es milu. Un Debesu Dievs ir tik labs, ka nonāk un...un atver to visu caur Savu...ar Savām vizijām, kuru patiesums ir pierādīts trīsdesmit gadu garumā. [Sanāksme skaļi gaviļē-Tulk.] Mēs esam klāt. Mēs...mēs jau esam klāt. Tas arī viss. To ir pierādījuši zinātniskie pētījumi. To ir pierādījusi Vārda apstiprināšana. Un mēs esam klāt! Un šī atklāsmē ir no Dieva, un tā ir patiesība!

²⁰¹ Vai jūs kaut ko uztvērāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Es vienkārši gribēju zināt, vai jums tas izdevās. Saprotat? Tieši tā. Varbūt svētdien man tas jums vairs nebūs jāsaka. Ievērojiet. [Sanāksme priecājas.] Ievērojiet. Brinišķīgi! Lūk, tagad skatieties.

²⁰² Tātad, tieši tajā laikā, kad Dievs grasījās atbrīvot pirmsplūdu pasauli, Viņš sūtīja ērgli. Un tai laikā, kad Viņš grasījās atbrīvot Izraēlu, Viņš sūtīja Ērgli.

²⁰³ Vai jūs ticat, ka tai laikā, pat runājot par Jāni uz Patmas salas, šis Vēstījums bija tik pilnīgs, ka Viņš nevarēja to uzticēt nevienam eņģelim? Jūs zināt, ka eņģelis ir Vēstnieks. Bet vai jūs zināt, ka vēstnesis bija pravietis? Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ziniet, pierādisim to. Atklāsmes Grāmata 22. nodaļa, paskatīsimies, vai tas bija ērglis. Jā. Redziet, viņš bija... Protams, viņš bija eņģelis, viņš bija vēstnesis, bet tas bija pravietis, kas atklāja viņam visu šo Atklāsmes Grāmatu.

²⁰⁴ Atklāsmes Grāmata 22. nodaļa un 19. pants. Man šķiet, ka tā ir tā vieta, ja es esmu to šeit pierakstījis...22:19. Varbūt es kļūdus. Nē. [Kāds saka: "Varbūt tas ir 22:9-Tulk.] 22:9, te nu tas ir. Es skatījos uz 22:9. Pareizi. Jā, šeit.

Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši..."

²⁰⁵ Paskatieties, ko Jānis šeit ieraudzīja.

...Es, Jānis, to visu dzirdēju un redzēju.

²⁰⁶ Šeit viņš beidz, šī ir pēdējā nodaļa.

Un, kad es to dzirdēju un redzēju, es kritu pie kājām eņģelim, kas man to rādīja, un gribēju viņu pielūgt.

²⁰⁷ Te ir "viņš" un pēc tam "eņģelis", redzat?

Bet viņš man saka: "Nedari to!"

²⁰⁸ Neviens īsts pravietis un nekāds vēstnesis nepieļaus, lai viņu pielūdz. Saprotat? Tas ir tikai Dievam.

Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši un visi tie, kas tur šīs grāmatas vārdus. Pielūdz Dievu!"

²⁰⁹ Redzat? Lūk, šī Grāmata bija tik svarīga, ka... Tas taču ir Dieva Vārds. Tagad skatieties. Kad tiek atnests Dieva Vārds, tas noteikti notiek caur pravieti, jo tieši pie viņa nāk Dieva Vārds.

²¹⁰ Manuprāt, šajā kastītē būs tāds jautājums. Vienkārši es izdomāju viņus nedaudz apsteigt, ziniet. [Sanāksme smejas-Tulk.] Vienkārši es jūtu, ka tur ir tāds jautājums, tas arī viss. Es...es vienkārši nolēmu uz to atbildēt uzreiz. Saprotat? Saprotat?

²¹¹ Ikviens Dieva Vārds tiek atnests tādā veidā, Bibeles nekad neizmaina šo kārtību. Saprotat? Tas nekad nemainās, tam ir jāatnāk pie šī redzētāja, kura atnākšanu mēs gaidām. Tagad skatieties. Atklāsmes Grāmata 10:1-7.

²¹² Tagad vēlreiz izlasīsim 9. pantu. Tagad mēs...mēs... Lūk, pirms mēs pāriesim pie šī panta, pirms mēs atstāsim šos Zimogus, es gribu jums kaut ko pajautāt: Vai jums viss ir skaidrs?

²¹³ Lūk, neaizmirstiet, ka pēc šī ērgļa vairs neparādās nekādi spēki, saprotiet, nekādi. Katru reizi, kad antikrists kaut ko sūtīja, arī Dievs sūtīja spēku. Antikrists sūtīja citu spēku, bet Dievs sūtīja kaut ko, lai ar to cīnītos. Pēc tam viņš sūtīja citu spēku, bet Dievs atkal sūtīja kaut ko, lai ar to cīnītos. Saprotat? Bet, kad Viņš aizgāja līdz ērglim, tas no jauna bija Viņa Vārds, kā tas bija pašā sākumā.

²¹⁴ Tagad esiet uzmanīgi. Vai tad tas pravietis, kura atnākšanu mēs gaidām, virs, kas būs svaidīts ar...ar tādu Garu, kāds bija Elijam... Tas, protams, nebūs Elija. Taču tas būs tāds cilvēks, kas atnāks, un viņa kalpošanas būtība ir tajā, lai aizsūtītu...atvestu šos cilvēkus, kas

ir krituši caur šiem konfesionālajiem izkropļojumiem, atpakaļ pie sākotnējās tēvu ticības. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Nu, tas taču sasien visu Bibliu vienā veselā, es...es nezinu, kā to var neredzēt. Es...es par to vairs neko vairāk nevaru pateikt, jo tas ir tas. Mēs jau esam galā. Tā ir Patiesība. Ja kaut ko no tā atņemsiet, jūs to izkropļosiet. Saprotat? Tāpēc tam...tam visam vienkārši ir tā jābūt.

²¹⁵ Tagad skatieties, 9. pants, "dvēseles zem altāra". Nu, šeit man daudzi tik tiešām nepiekritīs. Bet tikai mirklīti paklausieties un vienkārši... Saprotat? Arī es tā reiz domāju, taču tas izrādījās pavisam citādāk. Mēs... Es vienmēr domāju, ka šīs dvēseles zem altāra, ka tie ir agrinās Draudzes mocekļi. Un es esmu pārlicināts, ka tā domā Dr. Ūrija Smits un viņi visi. Saprotat? Taču... Es pats tā reiz domāju. Taču, kad Svētais Gars parādīja par to vīziju, tas izrādījās citādāk. Tās nav tās dvēseles.

Lūk, šeit jūs teiksiet: "Nu, nezinu, nezinu."

²¹⁶ Nu, britiņu pacietieties, mēs to noskaidrosim. Skatieties. Tās nav Līgavas-Draudzes dvēseles, nekādā gadījumā. Mēs domājam, ka tā bija Līgava-Draudze, kas tur gaidīja, dvēseles zem altāra, kas sauca: "Cik ilgi, Kungs, cik ilgi?" Ļaujiet man to vēlreiz izlasīt, lai mēs to pareizi saprastu.

Kad Viņš atdarīja piekto zīmoju, es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva Vārda un liecības dēļ, kas bija viņiem.

²¹⁷ Redzat? "Dieva Vārds un liecība, kas viņiem bija." Lūk, ne...neveriet ciet, vēl tikai britiņu. Labi?

Tad viņi brēca..."Cik ilgi, svētais, patiesīgais Valdītāj, Tu netiesāsi un neattriebsi mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?"

Un viņiem katram tika dotas baltas drēbes un sacīts, lai atdusas vēl īsu laiku, kamēr pilns būs darba biedru un viņu brāļu skaits, kas vēl tiks nokauti kā viņi paši.

²¹⁸ Un tā, viņi taču...ja ievērosiet, šajā laikā, kad atveras šis Piektais Zimogs, Draudzes vairs nav. Tās gluži vienkārši nevar būt agrinās Draudzes dvēseles.

²¹⁹ Un tā, tagad lūdzu patiešām veltiet tam uzmanību, jo tas ir ļoti strid...stridīgs jautājums, tāpēc es gribu, lai tagad jūs klausāties ļoti uzmanīgi. Un jums ir papīrs un ir rakstāmie. Un tā, es gribu, lai jūs ieklausāties.

²²⁰ Un tā, tās nevar būt tās dvēseles, jo taisno mocekļu un taisno cilvēku (Draudzes, Līgavas) dvēseles jau ir paņemtas augšā, un viņu zem altāra nebūtu. Viņi būtu godībā, kopā ar Līgavu. Tagad skatieties. Tāpēc ka Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļā viņi ir aizgājuši Aizraušānā. Viņi jau ir paņemti augšā.

²²¹ Kas tādā gadījumā ir šīs dvēseles? Tas jau ir nākošais jautājums. Kas tad viņi ir, ja jau tā nav agrinā Draudze? – Tas ir Israēls, kuram ir jātiek izglābtam kā tautai, visiem iepriekšnolemtajiem. Tas ir Israēls. Tas ir tieši Israēls.

²²² Jūs teiksiet: "Ak, mirklīti uzgaidi," teiksiet, "tie nevar būt viņi." O-o, jā, viņi tiks izglābti.

²²³ Skatieties, labāk to uzreiz nokārtosim, tikai mirklīti. Man ir kādas četras vai piecas Rakstu vietas. Es paņemšu vienu. Paņemsim vēstuli Romiešiem, tikai uz mirklīti, un noskaidrosim, vai tā tas ir. Paņemsim vēstuli Romiešiem, un...atšķirsim 11. nodaļu no vēstules Romiešiem, un noskaidrosim. Tikai... Vienkārši izlasīsim to, un tad mēs to zināsim. Romiešiem 11. nodaļa, 25. un 26. pants. Tagad paklausieties, ko šeit saka Pāvils.

²²⁴ Un Pāvils sacīja, ka, ja kāds cits, pat ja kāds eņģelis sludinātu citu evaņģēliju, kas tad būtu? – Viņš būtu nolādēts. Skatieties.

Es jūs, brāļi, negribu atstāt nezinā par šo noslēpumu (hm!), lai jūs nekļūtu pašgudri (te nu tas ir), proti, ka vienai Israēla daļai sirds tikusi nocietināta, līdz kamēr pasaules tautas visā pilnībā būs iegājušas.

²²⁵ Pēdējam pagānam ir jāienāk Līgavā, lai izveidotu Līgavu, tieši tālab Israēls bija padarīts akls.

Un tā viss Israēls tiktu glābts, jo ir rakstīts: no Ciānas nāk Glābējs, Viņš novērsis bezdievību no Jēkaba.

²²⁶ Pareizi! Lūk, zem šī altāra atrodas tieši Israēls. Skatieties. Israēls tika padarīts akls tieši ar tādu mērķi – lai mēs tiktu izglābti. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un kas tad padarīja viņus aklus? – Dievs. Dievs padarīja aklus Pats Savus bērnus.

²²⁷ Nav brīnums, ka Jēzus karājās tur pie krusta, bet tie ebreji kļiedza, pieprasot Viņa Asinis! Tie taču bija Viņa bērneli. Bet Viņš bija Raksti. Viņš bija pats Vārds. Un Viņš zināja, ka šie cilvēki ar prieku būtu Viņu pieņēmuši! Un tāpēc Viņš padarīja viņus aklus, lai tie Viņu neatpazītu. Viņš atnāca tik vienkārši un aizvēra viņu acis tā, ka viņi to nepieņēma. Saprotat? Raksti sacīja, ka viņi tā izdaris. Un Viņš padarīja akus, bija padarīti akli. Jēzus par viņiem tik ļoti iežēlojās, ka pat pateica: "Tēvs, piedod viņiem, viņi nezina, ko dara." Redzat? Viņi bija akli. Pāvils sacīja, ka viņi bija padarīti akli konkrēta iemesla dēļ – mūsu dēļ.

²²⁸ Skatieties. Tagad es gribu, lai jūs klausāties ļoti uzmanīgi. "Viņiem tika dotas drēbes," viņiem to nebija. Viņiem tika *dotas* drēbes, baltas drēbes, ikvienam no viņiem. Lūk, svētajiem tās ir jau tagad, viņi tās iegūst šeit. Taču tur drēbes viņiem tika iedotas. Bet svētajiem drēbes jau bija, un viņi bija aizgājuši. Redzat? Saprotiet, viņiem bija...nebija...

²²⁹ Viņi... Saprotiet, viņiem nebija iespējas, jo Dievs bija padarījis viņus akus, viņu pašu Tēvs, lai varētu piepildīties Dieva žēlastība, lai no pagāniem tiktu paņemta Līgava. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

²³⁰ Atļaujiet parādīt jums brīnišķīgu līdzību Jāzēpā. Jāzeps, garīgs cilvēks, ērglis, viņš piedzima starp saviem brāļiem, tāpat kā istā Draudze piedzimst starp pārējām. Un viņš mācēja izskaidrot sapņus un redzēja vizijas. Bet tie pārējie viņu neieredzēja. Viņa tēvs viņu milēja.

²³¹ Ievērojiet, pēc tam viņš tika padzīts, viņu padzina viņa brāļi... (nevis viņa tēvs) ...viņu padzina viņa brāļi un pārdeva par gandrīz trīsdesmit sudraba gabaliem, tika iemests bedrē un viņu uzskatīja par mirušu, tad viņš tika uzcelts un apsēdēs pie faraona labās rokas.

²³² Un, tā kā viņu padzina viņa brāļi (saprotat?), viņam tika dota līgava no pagāniem, tā nebija no viņa tautas.

²³³ Tādējādi viņš piedzemdēja Efraimu un Manasi, kuri iegāja Israēla skaitā, kad Israēls viņus svētīja, sakrustodams rokas no jaunākā uz vecāko, lai svētība pārietu no ebrejiem atpakaļ pie...tas ir, no ebrejiem uz pagāniem. Saprotat? Sakrustoja rokas uz jaunāko dēlu, tas ir, bija jāienāk jaunākajai Draudzei. Draudze-māte stāvēja uz saules, viņa piedzemdēja šo mazuli. Un ievērojiet, tieši tāpēc Israēls sakrustoja rokas līdzībā. Un Jāzeps...

Šie bērni bija no vienas mātes, kura bija no pagāniem.

²³⁴ Toreiz Israēla līgava caur šo sakrustošanu pārgāja no vecās ortodoksālās uz kristietības ceļu, caur Svēto Garu, kas sakrustoja Israēla rokas. Viņš sacīja: "Dievs sakrustoja manas rokas." Viņam pašam ar to nebija nekāda sakara.

²³⁵ Skatieties. Tātad Jāzeps, kad viņa brāļi, viņa tauta, bija viņu atgrūduši, paņēma Līgavu no pagāniem. Tieši tāpat izdarīja Jēzus – kad ebreji Viņu atgrūda, Viņš paņēma pagānu Līgavu.

²³⁶ Tagad kaut ko izlasīsim... Man ir pierakstīta viena Rakstu vieta, Apustuļu darbi 15. nodaļa. Un, ak, tas ir kaut kas...mums jebkurā gadījumā par to ir jānāca. Un tā, man šķiet, ka es to pierakstīju pareizi: "Izlasīt Apustuļu Darbu grāmatu 15:14." Labi. Es ceru, ka tur ir tas, kas mums ir vajadzīgs. Labi.

Sīmanis stāstīja, kā Dievam...

Nē, labāk sāksim no 13. panta.

Kad viņi bija beiguši runāt, Jēkabs atbildēja...

²³⁷ Lūk, redzat, kas bija noticis? – Viņi bija devušies pie pagāniem. Saprotat? Un sākās satraukums, jo viņi taču bija ebreji. Saprotat?

Kad viņi bija beiguši runāt, Jēkabs atbildēja, sacīdams: "Brāļi, uzklausiet mani!"

Sīmanis (tas ir Sīmanis Pēteris) stāstīja, kā Dievam pirmo reizi labpaticis ļaudis no pagāniem pievienot Savam Vārdam.

²³⁸ Ak! Redzat? Manas sievas uzvārds bija Broja. Kad es viņu paņēmu par sievu, viņa kļuva par Branhamu. Saprotat?

²³⁹ Jēzus ņem Sev Draudzi no... (precizāk, Savu Līgavu) ...no pagāniem. Tie ir Raksti, līdzība, tieši tāpat bija ar Jāzepu.

²⁴⁰ Tagad paskatieties uz, lūk, ko. Šīs dvēseles zem altāra... Nu, tas... Tagad mēs saprotam, kas ir šīs dvēseles zem altāra, kāpēc viņas nomocija tādi grēcīgi cilvēki kā Eihmans. Saprotat? Viņi paliek uzticīgi, miljoni, viņi tomēr paliek jūdi.

²⁴¹ Lūk, atcerieties. Kas tas bija? Viņi tika nogalināti Dieva Vārda dēļ, nevis Kristus liecības dēļ. Vai jūs to sapratāt?

²⁴² Taču atcerieties, ka parādījās Draudze, un Draudzes mocekļi arī bija Dieva Vārda un Jēzus Kristus liecības dēļ. Cik daudzi no jums to zina? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Šeit... Jā. Labi.

²⁴³ Lūk, bet šiem nebija Jēzus Kristus liecības.

...Dieva Vārda un liecības dēļ, kas bija viņiem.

²⁴⁴ Ebreji! Un Hitlers viņus neieredzēja, arī Eihmans, arī Staļins, visa pārējā pasaule. Redzat? Taču viņi palika uzticami tam, kam viņi ticēja. Un viņus nogalināja tāpēc, ka viņi bija ebreji.

²⁴⁵ Bet vai jūs zinājāt, ka arī Mārtiņam Luteram bija līdzīgi uzskati? Tā ir taisnība. Viņš sacīja: "Visus ebrejus ir jāpadzen. Viņi ir antikrists." Redzat? Taču viņš vienkārši dzīvoja citā periodā un to neredzēja, neredzēja Vārdu.

²⁴⁶ Tagad ir atnācis Vārds, Patiesība. Kā gan var tā vienkārši padarīt aklu Israēlu? Tas nav iespējams. Nē.

²⁴⁷ Ak, kā gan toreiz tas pravietis varēja tur nostāties un pateikt: "Tu esi kā vienradzis, Israēl. [Latv. Bībele 4. Mozus 32:22: "...kā ragains sūbris."–Tulk.]" Kad viņi centās parādīt viņam vissliktākās tā puses, viņš sacīja: "Ak," sacīja, "kurš tevi svēti, būs svētīts, bet kurš tevi nolād, būs nolādēts." Tā tas ir. Ak vai! Vienkārši neiespējami.

²⁴⁸ Reiz cilvēki domāja, ka Dievs aizmirsīs. Kad pravietis ieraudzīja, kā kaut kas tumšs tuvojas ebrejiem, tas vīrs tur stāvēja, un pār viņu nonāca Dieva Vārds. Viņš sacīja: "Ak, Kungs, vai tad tu atstāsi Savu tautu?"

Viņš sacīja: "Kas tev tur blakus uz zemes guļ?"

Tas sacīja: "Mērāmā nūja."

²⁴⁹ Jautāja: "Cik augstu ir Debesis? Izmēri." Hm-hm. "Cik dziļa ir jūra."

Tas sacīja: "Es to nevaru."

²⁵⁰ Viņš sacīja: "Tāpat arī Es...tāpat arī Es nekad nevarēšu aizmirst Israēlu." Tieši tā. Viņš to neaizmirsīs.

²⁵¹ Viņam vajadzēja padarīt aklu Paša bērnu (aizdomājieties par to), padarīt aklu Paša bērnu, lai dotu iespēju mums, bet mēs to noraidām. Vai tas jums neliek justies tik maziem,

ka varētu uzvilkt galvā lielu sombrero cepuri un palist zem betona bloka, tam pat nepieskaroties? Ir jābūt ļoti maziņam, ziniet. Ak vai! Jā.

²⁵² Jā, viņi turējās pie Dieva Vārda. Tie bija ebreji. Viņiem bija savs likums, un viņi ar to stāvēja. Vai atcerieties, ko runājām vakar? Saprotat? Viņi pie tā turējās. Un tie bija ebreji, un viņiem bija likums. Un šis likums bija Dieva Vārds, un viņi ar to stāvēja. Tā tas ir. Un par to liecību, kura viņiem bija, viņi tika nomocīti. Un šeit bija dvēseles zem altāra pēc tam, kad Draudze jau bija aizgājusi.

²⁵³ Tagad skatieties. Savā aklumā viņi bija nogalinājuši savu Mesiju un tagad viņi pļāva, ko bija sējuši. Viņi to saprata. Viņi to atzina, kad viss jau bija noticis. Kad viņi nostājās Dieva altāra priekšā, tad viņi ieraudzīja Viņu. Taču tagad Dieva žēlastība ir vērsta uz viņiem.

²⁵⁴ Skatieties. Un tā, viņi it nekādi nevarēja būt svētie, jo tie jau bija ietērpti drēbēs. Bet šie te vienkārši bija "dvēseles zem altāra Dieva Vārda un liecības dēļ, kas viņiem bija," par to, ka viņi bija Dieva tauta, ebreji.

²⁵⁵ Bet tagad skatieties, pie viņiem atnāk Dieva žēlastība. Un Jēzus ikvienam no viņiem iedod baltas drēbes [Brālis Branhamas smejas un plaukšķina plaukstus-Tulk.] (ak vai, skatieties, tas notiek pēc tam, kad Draudze ir prom), jo viņi bija uzticīgi savā lietā. Un viņi tika padarīti akli, un viņi to nezināja. Viņi to nezināja. Viņi izpildīja tieši to lomu, kuru viņiem bija iepriekš nolēmis Dievs. Un šeit...šeit Jānis skatās un redz dvēseles zem altāra. Tagad skatieties, viņš redz tās dvēseles. Paskatieties, kā viņš tās nosauc.

Viņi brēc: "Kungs, cik ilgi?"

Skatieties: "Vēl īsu laiku." Redzat?

²⁵⁶ Ziniet, tagad izskatīsim to Svētajos Rakstos. Viņi saprot, ka viņi ir nogalinājuši savu Mesiju. Saprotat? Viņi to nezināja, bet tad viņi saprata, ka arī viņi tika...viņi tika nogalināti, lai par to samaksātu, ka viņi bija izdarījuši nepareizi. Un tagad skatieties, ko viņiem vajadzēja piedzīvot! Redziet, viņi bija vainīgi slepkavībā, tāpēc viņi tika noslepkavoti. Saprotat? Viņi bļāva: "Viņa Asinis lai nāk pār mums!" Saprotat? Tā tas ir. Bet viņi bija padarīti akli.

²⁵⁷ Lūk, ja viņi nebūtu padarīti akli, tad Dievs būtu pateicis: "Atstājiet viņus, viņi nav cienīgi." Tomēr, tā kā aklus viņus bija padarījis Dievs, tad Viņa žēlastība aizsniedzās līdz viņiem (āmen! Ak, šī apbrīnojamā žēlastība!) un iedeva katram no tiem drēbes, jo viss Israēls tiks glābts, ikviens, kura vārds ir ierakstīts. Tā tas ir. Jēzus iedeva viņiem drēbes. Tāpat kā saviem brāļiem izdaria Jāzeps, prototips, līdzība.

²⁵⁸ Skatieties. Kad Jāzeps tur stāvēja un kad viņš galu galā... Viņš darija sevi zināmu tur pie altāra, pie viņa paša altāra, savā pili, pie sava troņa. Viņš sacīja: "Lai visi iet prom!" Viņa sieva bija pili, kur būs arī Līgava.

²⁵⁹ Un viņš tiem sacīja, viņš jautāja: "Vai tad jūs mani nepazīstat?" Nu, te viņš jau runā ebreju valodā. "Es esmu jūsu brālis Jāzeps." Ak vai!

Tie sacīja: "Ak vai, tagad tu ar mums izrēķināsies!"

²⁶⁰ Viņš atbildēja: "Mieru, tikai mieru. Dievs to izdaria konkrēta mērķa dēļ. Jums vajadzēja mani padzīt, lai tiktu izglābta dzīvība." Slava! Lūk lūdzu. Tieši tā. [Sanāksme priecājas-Tulk.] Sacīja: "Nedusmojiet uz sevi." [Jaunā lat. Bībele 1. Mozus 45:5-Tulk.] Vai atceraties, kā Jāzeps to pateica? ["Āmen."] Sacīja: "Nedusmojiet uz sevi. Tagad viss ir kārtībā. Viss ir beidzies. Dievs mani šurp sūtīja jums pa priekšu."

²⁶¹ Jūs zināt, ka Bibelē ir teikts, ka viņi sacis Viņam, kad redzēs Viņu nākam, sacis: "Klau, jā, Tu esi Mesija, mēs to zinām. Bet...bet kas tās par rētām?" Redzat?

²⁶² Viņš sacīja: "Ak, tā Mani sasita Manu draugu namā." Draugu?!

²⁶³ Un tad viņi... Kad viņi to sapratīs (tie pāri palikušie simtu četrdesmit četri tūkstoši),

Bibelē ir teikts, ka viņi būs katrs par sevi, katrs nams atsevišķi, un daudzas dienas vienkārši raudās un vaimanās, un staigās šurpu turpu, sakot: "Kā gan mēs to izdarījam? Kā gan mēs varējām to izdarīt? Mēs taču piesitām krustā paši savu Mesiju." Ir teikts, ka raudās tā, kā nams raud par savu vienpiedzimušo dēlu. "Kā gan mēs to izdarījam?"

²⁶⁴ Tie ebreji, viņi...viņi bija visreligiskākie cilvēki pasaulē, viņi bija Dieva izraudzīti. Taču Viņš tos padarīja aklus, lai paņemtu mūs, bet mēs to atraidām. Kāda tiesa sagaida pagānu draudzi! Tā tas ir. Saprotat? Dievs viņus padarīja aklus ar mērķi, lai Viņš varētu paņemt mūs, Līgavu priekš Jēzus, paņemt viņus no... Saprotat? Un tas tika parādīts līdzības un tā tālāk.

²⁶⁵ Vai tagad jūs saprotat, kas ir šis dvēseles? Tie nav nomocītie svētie, viņi jau sen ir prom. Tā tas ir. Ievērojiet, viņi bija...jau sen bija prom. Saprotat?

²⁶⁶ Un tā, šiem tika dotas drēbes, ikvienam no viņiem. Lūk, es gribu, lai jūs pievērsāt tam uzmanību. Šeit Dieva žēlastība nolaižas pie viņiem, Jēzus ikvienam no viņiem dod baltas drēbes, tāpat kā Jāzeps parādīja žēlastību saviem brāļiem.

²⁶⁷ Tagad skatieties. Neskatoties uz to, ka arī viņi mēģināja tikt vaļā no Jāzepa, viņa žēlastība tik un tā viņus sasniedza. Saprotat? "Ak, tas nekas, viss ir labi. Jūs to neizdarījāt speciāli, taču, redziet, to darīja Dievs. Saprotat? Dievs pieļāva, ka jūs to izdarāt, lai mani izdzītu un atvestu mani uz šejieni, lai es varētu izglābt cilvēku dzīvības, šos te pagānus, no kuriem es apņēmu sev sievu. Man nebūtu sievas, ja es...es būtu palicis tur. Un es milu savu sievu, viņa man ir dāvājusi šos te bērnus." Un sacīja: "Es...es... Bet tagad es dodos, lai paņemtu jūs visus pie sevis. Tagad arī jums visiems būs labi. Es atvedīšu jūs šurp. Mēs visi dzīvosim kopā kā viena liela ģimene." [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Redzat? Redzat? Saprotat? Sacīja: "Es jums gribu pajautāt vienu lietu: vai mans vecais tēvs vēl ir dzīvs?" Ak!

²⁶⁸ Un paskatieties, kā viņš izturas pret mazo Benjamīnu, kurš simbolizē tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus, kā mēs to izskatīsim vēlāk. Vai redzat, ko viņš izdarīja? – Viņš uzreiz pieskrēja pie Benjamīna, metās viņam ap kaklu un apskāva viņu, savu mazo brālīti, kas bija piedzimis ģimenē viņa prombūtnes laikā, redziet, no viņa mātes, pirmās draudzes, ortodoksālās draudzes. Tie simtu četrdesmit četri tūkstoši bija piedzimuši Viņa prombūtnē, kamēr Viņš bija prom, lai apņemtu Sev Līgavu no pagāniem. Ak vai! Vai tad tas nav apbrinojami! Lūk, lūdzu. Vai tagad jūs redzat, kas viņi ir? Lūk, lūdzu.

²⁶⁹ Skatieties. Un tā, neskatoties uz to, ka viņi mēģināja tikt vaļā no Jāzepa, Viņš tik un tā atgriezies (jo viņi taču bija akli) un iedos ikvienam no viņiem baltas drēbes. Viņš tik un tā paņems un aizvedīs viņus Mājās. Tas neko nemaina, jo Viņš jau pateica: "Es vienalga viņus visus izglābšu." Redzat?

²⁷¹ Tagad 10. pants. Ievērojiet, ka viņi pieprasīja "atriebību". Redzat? Ja tā būtu Līgava, tad viņi būtu, ziniet, kā Stefans: "Tēvs, piedod viņiem." Saprotat?

²⁷² Taču tie ir ebreji, kas ir tikko ienākuši. Saprotat? Viņi pieprasīja atriebību. Skatieties, atkal... Viņš atkal sacīja... Ievērojiet, tas nav... Viņš sacīja: "Tie ir tavi brāļi," ebreji. Simtu... Viņi gribēja atriebties. Viņi sacīja: "Ak, mēs...mēs gribam, lai Tu par mums tur lejā atriebies."

²⁷³ Viņš sacīja: "Vēl pavisam neilgi, vēl tikai īsu laiku." Tāpēc ka... Skatieties. Es to izlasīšu. Tas ir 10. pantā. Labi.

Tad viņi brēca stiprā balsī, sacīdami: "Cik ilgi, svētais, patiesīgais Valdītāj, Tu netiesāsi un neatriebsi mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?"

Un viņiem katram tika dotas baltas drēbes un sacīts, lai atdusas vēl īsu laiku... (Redzat? Skatieties.) ...vēl īsu laiku, kamēr pilns būs viņu brāļu un darba biedru...

²⁷⁴ Vai redzat? Kas tie tādi? – Šeit pravieši sludina Israēlam. Saprotat?

...kamēr tavi darba biedri...tavi darba biedri un arī tavi brāļi, kas vēl tiks nogalināti...

²⁷⁵ Redziet, tie, kuriem tas ir iepriekšnolemts. Vai saprotat?

...kamēr pilns būs darba biedru un viņu brāļu skaits, kas vēl tiks nokauti kā viņi paši.

²⁷⁶ Vai redzat? Citiem vārdiem sakot, tas viņiem ir iepriekšnolemts. Rakstos ir teikts, ka viņiem nāksies to piedzīvot. "Vienkārši nomierinieties uz īsu laiku. Tagad jūs esat saņēmuši savas drēbes, jūs dodaties Mājās; vienkārši piesēdieties tur nedaudz, saprotiet, tikai nedaudz uzgaidiet."

²⁷⁷ Tagad paskatieties. Un tā, ievērojiet: "Tavi brāļi...taviem brāļiem vēl ir jātiek nokautiem," – tas nozīmē tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus, kas vēl tiks izsaukti Lielo Bēdu laikā. Tiks izsaukti simtu četrdesmit četri tūkstoši.

²⁷⁸ Kaut mums būtu vairāk laika! Varbūt mēs to izskatīsim rītvakar, ja Dievs dos, mēs...pirms mēs pāriesim pie nākošā zīmoga. Saprotat?

²⁷⁹ Un vēl (tagad skatieties), viņus nomocīs antikrists, tam ir jānotiek. Mēs to tikko kā izskatījām un ieraudzījām, ka viņa pēdējā izbraucienā, kur...viņš lauzīs...lauzīs šo vienošanos ar tiem ebrejiem, un tad tā arī notiks. Saprotat?

²⁸⁰ Tos ebrejus, simtu četrdesmit četri tūkstošus, noteikti izsauks tie divi liecinieki no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Lūk, atcerieties, ka viņiem bija jāpravieto.

²⁸¹ Jūs to esat lasījuši. Cik daudzi to ir lasījuši? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Protams, mēs visi to zinām, lasot Rakstus.

²⁸² Un viņi pravieto (šie divi liecinieki pravieto) Daniēla septiņdesmitās nedēļas otrajā pusē, tas ir, tie ir pēdējie trīsarpus gadi.

²⁸³ Vai atceraties, kā mēs izskatījām Daniēla septiņdesmit nedēļas? Es sacīju, ka mums tas būs vajadzīgs, kad mēs nonāksim līdz šejieni. Es nezināju kāpēc, bet es vienkārši... Kaut kas man pateica, ka mums tas būs vajadzīgs, un te nu tas ir. Jā. Saprotat?

²⁸⁴ Skatieties, Daniēla laikā... Lūk, atcerieties, Daniēlam bija pateikts, ka atnāks Mesija, Valdnieks...tas ir, Mesija, un ka Viņš pravietos (Israēlam vēl bija septiņdesmit nedēļas), un septiņdesmit nedēļu vidū Mesija tiks nogalināts, un tiks atcelts ikdienas upuris. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Taču bija noteiktas vēl trīsarpus nedēļas.

Šajā laika sprīdi Viņš apņēma Līgavu no pagāniem.

²⁸⁵ Un tā, Viņa dodas augšup. Un, kad Viņa dodas augšup, Israēlā parādās divi pravieši. Saprotat?

²⁸⁶ Un tās dvēseles, kuras tika nomocītas visos tajos laikos: isti, patiesi to laiku ebreji, kuru vārdi ir ierakstīti Grāmatā, kuri dzīvoja pareizi un rīkojās pareizi, dzīvoja precīzi saskaņā ar jūdaismu. Viņus...viņus nomocīja Eihmans un daudzi citi – godīgus cilvēkus, tur viņu bija miljoniem. Bet tie vācieši viņus šāva un mocīja, un nogalināja, un karināja uz žogiem, un viņus dedzināja, un kremēja, un ko tik vēl nedarīja; šis asinskārais Hitlers, Staļins, Musolini un visi tie cilvēki, kas neieredzēja ebrejus.

²⁸⁷ Es domāju, ka viens...viens no iemesliem, kāpēc vēl nav sabrukusi šī valsts – tas ir tāpēc, ka šeit vienmēr ir cienījuši ebrejus, nav viņus apspīdējuši. Cieni ebreju, un Dievs cīnīs tevi.

²⁸⁸ Nu, ebreju vidū ir arī daudzi atkritēji tieši tāpat, kā pie pagāniem.

²⁸⁹ Taču īsts ebrejs, Dievs ir ierakstījis viņa vārdu Grāmatā vēl pirms pasaules radišanas. Bet tajā laikā viņus nogalināja. Un atcerieties, aizdomājieties par to, cik tas ir nevainojami – pēc tam, kad šis pasaules valstis ir noslepkavojušas šos miljonus ebreju, nevainīgus cilvēkus, Svētie Raksti šeit saka, ka tieši šajā laikā ikviens no viņiem ir zem altāra, viņi saprot, kas ir noticis, un viņiem ir iedotas baltas drēbes.

²⁹⁰ Un viņi jautāja: "Nu, vai tad mēs tagad nevaram atgriezties valstībā?" Ebreju valstībai ir jātiek izveidotai uz zemes, jūs zināt. Jānis sacīja, ka valstībai ir jātiek izveidotai

šeit. Saprotat? Bet šobrīd ir Evaņģēlija valstība. Saprotat?

²⁹¹ Bet ebreju valstību sludinās tie...tie divi pravieši (tā ka ievērojiet), šo valstību šeit uz zemes.

²⁹² Debesu valstība tiek sludināta ebrejiem...tas ir, es gribēju teikt, pagāniem.

²⁹³ Šī valstība šeit uz zemes tiks izveidota pēc tam – Tūkstošgadu Valstībā, Tūkstošgadu valstība ebrejiem.

²⁹⁴ Tagad skatieties. Pievērsiet tam uzmanību, šeit viņi...šeit viņi sludina. Saprotat?

²⁹⁵ Pirms šie...šie pravieši parādīsies uz skatuves, šiem ebrejiem, kuriem bija jānomirst no Eihmana un pārējo rokas, ikvienam no viņiem, kas bija iepriekšnolemts, tiek iedotas (caur žēlastību) baltas drēbes. Ikvienam no viņiem tiek iedotas baltas drēbes. Skatieties.

Kas notiek tagad? Tikko kā tas sākas...

²⁹⁶ Es skatos uz to pulksteni tur aizmugurē, un es zinu, ka mēs...mēs jau esam aizkavējušies. Bet es negribu... [Sanāksme saka: "Nē!"-Tulk.] Saprotiet, es...es... Šie... Es redzu, kā tur stāv tie nabaga puīši. Lai Dievs jums palīdz, brāļi. Es ceru, ka arī ikvienam no jums tajā dienā būs iedotas baltas drēbes. Stāvat, miņājaties, sāj kājas. Un daži no jums visu dienu ir strādājuši. Es zinu, kā tas ir. Un paskatieties... Un dažas sievietes stāv kājās, nabadzītes. Es ievēroju, kā daži vīrieši atdod savu sēdvietu sievietēm un kāds atdod savu vietu nabaga mammai ar mazulīti. Un es...es to visu redzu, saprotiet, un es esmu pārliecināts, ka arī Viņš to redz. Ievērojiet... Bet es negribu jūs pārāk ilgi aizkavēt. Kaut man izdotos, lai jūs saprastu šo vēstījumu, neko citu man no jums nevajag. Saprotat?

²⁹⁷ Un tā, skatieties. Šie ebreji... Man tas ir jādara, lai jūs varētu saprast šī Zimoga atklāsni, saprastu, ko tas nozīmē – šīs dvēseles zem altāra, un kas viņi ir. Tagad skatieties.

²⁹⁸ Daniēla laikā, septiņdesmitās nedēļas otrā pusē... Atcerieties, Mesijam bija jātiek nogalinātam pusē jeb vidū. Nu, cik tad ir vidus no septiņi? – [Sanāksme saka: "Trīs ar pusi."-Tulk.] Trīs ar pusi. Cik ilgi sludināja Kristus? – ["Trīs ar pusi."] Pareizi. Un tā: "Bet tautai vēl ir nolemti (cik daudz?) trīs ar pusi gadi."

²⁹⁹ Lūk, tajā laikā notiek sekojošais: septiņos draudzes periodos tiek izraudzīta pagānu Līgava, un viņa tiek paņemta augšā.

³⁰⁰ Un, kad tas notiks, pie visiem tiem ebrejiem, kuri tajā laikā tika nežēlīgi nogalināti akluma dēļ un kuri atrodas zem altāra, pie viņiem atnāk Dievs un saka: "Vai redzat, ko tas nozīmēja? Tagad Es jums katram dodu drēbes."

Viņi jautāja: "Cik ilgi vēl, Kungs? Vai mēs ienākam jau tagad?"

³⁰¹ Atbildēja: "Nē, nē, nē. Jūsu brāļiem ebrejiem vēl ir nedaudz jāizcieš. Viņiem ir jātiek nogalinātiem, tāpat kā tas notika ar jums. Kad zvērs laužis savu vienošanos, tad viņš ķersies tiem klāt."

³⁰² Tagad skatieties. Lūk, ievērojiet, uzreiz... Un tā, vienkārši atcerieties, šiem praviešiem ir jāpravieto saskaņā ar Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļu. (Jūs...jūs pacēlāt rokas, ka esat to lasījuši, pareizi?) Un viņiem tiks dota vara.

³⁰³ Un pēc britiņa, ja Dievs dos, mēs noskaidrosim, kas viņi ir. Un tā, skatieties, kas ir šie pravieši. Lūk... Par to taču ir teikts šeit Bibelē. Protams, ir teikts. Protams! Saprotat?

³⁰⁴ Un tā, skatieties, viņi šeit pravietos šo trīsarpus nedēļu vidū, un šeit Atklāsmes Grāmatā ir teikts: "Un viņi...viņi pravietoja tūkstoš divi simti sešdesmit dienas." Ja...

³⁰⁵ Lūk, oficiālajā ebreju kalendārā (oficiālajā Dieva kalendārā) mēnesi ir tieši trīsdesmit dienas. Tas viss sajukums ir romiešu kalendāra dēļ. Pareizais kalendārs ir trīsdesmit dienas mēnesi.

³⁰⁶ Un tā, ja mēs izskaitām trīsarpus gadus, skaitot mēnesi kā trīsdesmit dienas, redziet,

kā trīsdesmit dienas, nu, kas tad mums sanāk? Tūkstoš trīs simti un...tas ir, divi simti sešdesmit dienas. Tūkstoš divi simti un seši desmiti dienas (sešdesmit dienas) – tieši trīs ar pusi gadi.

³⁰⁷ Lūk, redziet, te nav nekādu kļūdu. Lūk, lūdzu – viss precīzi saskan, nu, gluži kā bezdelīgastes savienojums. Skatieties, tie divi pravieši sludināja ebrejiem trīs ar pusi gadus. Šādi tiek izsaukti tie simtu četrdesmit četri tūkstoši. Un tad...

³⁰⁸ Skatieties, šie divi pravieši ir tieši Mozus un Elija. Pareizi. Saprotat? Tagad skatieties, viņus... Paskatieties uz viņu kalpošanu. Tagad pavērojiet, ko šie pravieši dara. "Viņiem ir vara šaut zemi ar visādām mocībām, kad vien tie gribēs." Kas to reiz darīja? – Mozus. "Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu viņu kalpošanas laikā." Kas aizvēra debesis uz trīs ar pusi gadiem? – [Sanāksme saka: "Elija." Brālis Branhams plaukšķina plaukstas-Tulk.] Lūk, lūdzu, tie taču ir viņi. Redziet, tas...

³⁰⁹ Saprotiet, kad cilvēks nomirst, viņa statuss jeb stāvoklis neizmainās, viņa raksturs neizmainās. Saprotat? Skatieties, kad...kad...

³¹⁰ Kad Sauls bija atkritis un uz zemes nebija praviešu, viņš nevarēja saprast, ko darīt...kas ir jādara. Viņš bija lielās grūtībās, viņš devās kaujā. Viņš devās pie Endoras raganas.

³¹¹ Lūk, zem vēršu un āžu asinīm viņa to varēja izdarīt. Un viņa izsauca Samuēla garu.

³¹² Kad Samuēls atnāca, viņš nostājās savā pravieša tērpā. Un ne tikai tas, bet viņš joprojām bija pravietis. Sacīja: "Kāpēc tu mani traucē manā mierā," viņš sacīja, "ja jau tu esi kļuvis Dieva ienaidnieks?" Viņš sacīja: "Rītvakar šajā laikā tu kritīsi kaujā. Un rītvakar šajā laikā tu būsi pie manis." Un tieši tas arī notika. Redzat? Ne tikai... Viņš joprojām bija pravietis. Saprotat?

³¹³ Un tie vīri paliek pravieši. Lūk, pēc maza brītiņa mēs to izskatīsim nedaudz dziļāk, ja Dievs dos. Saprotat?

³¹⁴ Ak, kā gan es milu šo Vārdu! Nav brīnums, ka "cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra Vārda, kas iziet no Dieva mutes"!

³¹⁵ Šie divi pravieši, saskaņā ar darbiem, kurus viņi atkārtoti darījis, ir Mozus un Elija. Tāda...tāda vienmēr ir bijusi viņu kalpošana. Lūk, skatieties, tieši tāpat kā tie, viņi it nemaz nav izmainījušies. Atcerieties, šie vīri nekad nedomā. Tikai mirklīti paklausieties.

³¹⁶ Nekādā gadījumā nesajauciet... (kamēr mēs vēl runājam par šo jautājumu) ...nesajauciet Elijas piekto kalpošanu ar viņa ceturto kalpošanu. Es jums sacīju, ka pagānu Draudze gaida Eliju. Pareizi.

³¹⁷ Bet šeit viņš ir pie ebrejiem. Neaizmirstiet, viņš nevar atnākt četras reizes, tas...tas ir ienaidnieka skaitlis. Viņam ir jāatnāk piecas reizes.

³¹⁸ Kad viņš atnāca pirmo reizi, tas bija pats Elija. Kad viņš atnāca nākošajā reizē, tas bija Elisa. Kad viņš atnāca nākošajā reizē, kas viņš tad bija? – Jānis Kristītājs. Kad viņš atnāc nākošajā reizē, tas ir septītais eņģelis. Bet, kad viņš atnāc piektajā reizē, viņš tur būs kopā ar Mozu, viņš tiem sludinās. Protams. Tieši tā. Nesajauciet viņus. Hm-hm.

³¹⁹ Pieci... (ja jūs zināt Bībeles skaitļus) ...pieci ir žēlastības darba skaitlis. Tieši to Viņš arī izdarīja. Lūk, skatieties (ja gribat zināt, ko tas nozīmē), vai pats Jēzus bija žēlastības darbs? J-ē-z-u-s, pieci, d-a-r-b-s. Vai pareizi? Smags darbs, jo Viņš jūs milēja. Bet, kad jūs atnākat pie Viņa, kā tad jūs atnākat? – Ticot šim smagajam darbam. Vai pareizi? Darbs – tas ir žēlastības skaitlis ticīgajiem.

³²⁰ Ievērojiet, pirmais Elija bija viņš pats. Otrais bija Elisa. Trešais bija Jānis. Ceturtais bija septītais eņģelis jeb pēdējais vēstnesis Draudzei, saskaņā ar Maleahijas grāmatas 3. nodaļu un Atklāsmes grāmatas 10:7. Lūk, piektajā reizē viņš ir vēstnesis ebrejiem, tiem simtu četrdesmit četriem tūkstošiem, ebrejiem, pēc Draudzes aiziešanas.

³²¹ Man...man ir tāda divaina sajūta. Saprotat? Saprotat? Paklausieties, ja daži uzskata... (Es vēlos, lai jūs to tagad saprotat. Labi?) Ja daži joprojām domā, ka Maleahijas 3. nodaļa, kur viņš "atgriezis" cilvēkus, ka tas ir tas pats, ko viņš daris tur pie ebrejiem, ja viņi domā, ka tas ir tas pats, tad ļaujiet man to jums pavisam īsi izskaidrot. Redziet, tas var būt nedaudz nesaprotami, jo, atcerieties, Maleahijas 3. nodaļā ir teikts: "Atgriezis tēvu ticību...tas ir, bērnus atpakaļ pie tēviem." Redzat? Atpakaļ pie tēviem!

³²² Tagad ļaujiet man parādīt jums atšķirību šajā kalpošanā. Ja viņš būtu nācis atgriezt bērnu ticību atpakaļ pie tēviem, tad viņš būtu noraidījis Kristu, viņš būtu atgriezies pie likuma. Vai pareizi? Jo tēvi taču ievēroja likumu. Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

³²³ Skatieties. Kad Elija, kad viņš atnāca piepildīt savu kalpošanu no Maleahijas 3. nodaļas, Maleahijas 3. nodaļas personā, Elija tur ir viens pats.

³²⁴ Taču, kad viņš atnāk kalpot ebrejiem Atklāsmes grāmatas 11. nodaļā, ar viņu kopā ir Mozus. [Brālis Branhams smejas un sasit plaukstas-Tulk.] Tā ka nekādu neskaidrību tur nav, itin nekādu. Saprotat? Vai sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."]

³²⁵ Kad atnāk Elija no Maleahijas 3. nodaļas, viņš ir viens. Atnāks Elija, nevis Elija un Mozus. Atnāks Elija. Bet tā pati iedvesma, kas pateica, ka Elija atnāks draudzes perioda beidzamajā daļā, lai atgrieztu bērnu ticību pie sākotnējās tēvu ticības (pie apustuliskās ticības, pie kuras mums ir jāatgriežas un no kuras antikrists visus ir aizvedis)... Lai atgrieztu atpakaļ, un ar to sakrīt arī visas pārējās Rakstu vietas – viņš nāk viens pats. Saprotat?

³²⁶ Taču, kad viņš atnāks pie Draudzes, Bibelē...tas ir, kad viņš atnāks pie simtu četrdesmit četriem tūkstošiem, Bibelē ir skaidri pateikts, ka viņš...ka viņi būs divatā; viņš nebūs viens, viņi būs divatā! Un viņa pirmā kalpošana taču nevarēja atgriezt ebrejus pie likuma, tāpēc viņš...tāpēc ka viņš atnāks, sludinot Kristu simtu četrdesmit četriem tūkstošiem, āmen: "Lūk, Mesija, kurš tika nogalināts." Āmen! Tā tas ir, tāpēc nejauciet to. Šeit nav nekādu neskaidrību. Raksti nemelo, it nemaz nemelo.

³²⁷ Slava! Ak, kad es to ieraudzīju, es teju vai palēcos! Es sacīju: "Paldies Tev, Kungs," kad es ieraudzīju, kā tas viss tur notika, ieraudzīju, kā toreiz parādījās Elija, tajā pirmajā periodā, viens pats. Pēc tam... Viņš bija viens. Bet, kad es ieraudzīju, kā viņš atkal parādās daudz vēlāk citā vietā, tur viņi bija divatā, kad tas notika. Sacīju: "Te nu tas ir. Viss skaidrs, Kungs. Āmen! Tagad es saprotu!" Aleluja! Tieši tā tas ir. [Sanāksme skaļi priecājas-Tulk.]

³²⁸ Ja es nebūtu to pieminējis, tad kādam tas būtu mazliet neskaidri. Taču Viņš...Viņš pateica man, lai es to pieminu, un es tā arī izdariju.

³²⁹ Paskatieties, pēc viņu sākotnējās kalpošanas Dievs saglabāja šos virus dzīvus viņu nākamajai kalpošanai; viņi tik labi bija kalpojuši. Saprotat? Vienkārši aizdomājieties, šis Elijas gars kalpo piecas reizes, bet Mozus – divas reizes. Skatieties. Viņi paliek dzīvi tālākajai...nākamajai kalpošanai.

³³⁰ Viņi bija... Šobrīd neviens no viņiem nav miris, neticiet tam. Viņus abus redzēja dzīvus, kad viņi runāja ar Jēzu uz Pārveidošanas kalna. Taču neaizmirstiet, viņiem ir jānomirst.

³³¹ Lūk, nu, faktiski Mozus nomira, taču viņš augšāmcēlās, jo viņš bija precīza Kristus līdzība, prototips. Saprotat? Neviens tā arī nav noskaidrojies, kur viņš ir apglabāts. Eņģeļi atnāca un viņu paņēma. Saprotat? Viņa zārku aiznesa eņģeļi. Hm-hm. Kāpēc? – Neviens mirstīgs cilvēks nevarēja aiznest viņu turp, uz kuriem viņš devās. [Brālis Branhams un sanāksme smejas-Tulk.] Viņš vienkārši izpildīja formalitātes, tas arī viss. Eņģeļi aiznesa viņa zārku, jo viņi aiznesa viņu turp, kur viņam bija jābūt. Neviens nezina.

³³² Pat sātans to nezināja, viņš taču stridējās ar virseņģeļi. Pareizi. Viņš nevarēja saprast, kur ir palicis Mozus! [Sanāksme smejas-Tulk.] "Es redzēju, kā viņš tur tricēja un skatījās gan uz to zemi, gan atkal uz bērniem, un tā tālāk. Es redzēju, kā viņš tricēja. Bet viņš uzkāpa uz tās

Klints, un tā bija pēdējā reize, kad es viņu redzēju."

³³³ Tā ir tā Klints! Tā ir tā Klints! Es gribu stāvēt uz tās Klints, kad pienāks mana ceļa gals! Tieši tā. Lūk, mani melnādainie brāļi agrāk mēdza iznākt šeit un dziedāt vienu dziesmiņu.

Ja vien varētu, tad es droši stāvētu,

Uz tās klints, kur Mozus stāvēja.

Tieši tā! Ak, tā ir tā Klints, uz kuras arī es gribu stāvēt! Es tur stāvu ticībā!

³³⁴ Taču atcerieties, Elija, viņš vienkārši nogura, jo viņam priekšā vēl bija ļoti daudz darāmā. [Brālis Branhams aplūst uz britiņu. Sanāksme smejas–Tulk.] Jo viņš bija jau krietni nogurdināts, un Dievs vienkārši atsūtīja transportu, lai paņemtu viņu mājās, tā tas ir, atsūtīja ratus. Vai tā ir? ["Āmen."] Paņēma viņu augšā. Elija neredzēja nāvi, jo Viņš saglabāja viņu dzīvu. Viņam vēl bija paredzēts darbs. Ar to bija jātiek svaidītam citam viram, jāatnāk viņa Garā.

³³⁵ Taču viņiem ir jāpiedzīvo nāve. Tagad Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļa. Ziniet, atvērsim... Es tik un tā par to runāju. Izskatīsim Atklāsmes 11. nodaļu. Un tā, jūs ieraudzīsiet, ka viņus abus nogalinās. Tieši tā. Viņiem abiem ir jāpiedzīvo nāve. Tieši tā. Pēc tam, kad viņu kalpošana būs beigusies, viņi piedzīvo nāvi. Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļa, sāksim no 7. panta.

Kad tie būs beiguši savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, karos ar tiem...

³³⁶ Ak vai, viņš to nevar izturēt, tie sektanti atkal ir atgriezušies. [Sanāksme smejas–Tulk.] Nu, labi. Tātad,

...kas izkāpj no bezdibeņa, karos ar tiem, tos uzvarēs un tos nokaus.

³³⁷ Taču skatieties, kas notiek. Šeit ir precīzi redzams viņu prototips.

Un viņu miesas gulēs uz ielas lielajā pilsētā, ko garīgi sauc par Sodomu un Ēģipti, kur arī [mūsu] Kungs ir krustā sists. (Jeruzāleme. Redzat?)

³³⁸ Lūk, viņiem ir jāpiedzīvo nāve (vai tad nē?), pareizi, kad viņu kalpošana būs beigusies.

³³⁹ Kāpēc? Septītā eņģeļa kalpošana, septītā eņģeļa kalpošana, Elijas kalpošana septītajam eņģelim ne... Kāpēc... Tas ir, es gribu pateikt: kāpēc tad septītā eņģeļa kalpošanu nevarētu īstenot Mozus (ja jau viņš ir nemirstīgs) Elijas vietā? Kāpēc gan viņi... Kāpēc gan Dievs vienkārši nesūtīja, sakot: "Elija, tu esi tik smagi strādājis, Es...un tas viss, visādās vietās. Es...Es domāju, ka Es labāk sūtišu Mozu." Kāpēc?

³⁴⁰ Paskatieties uz Mozus kalpošanu. Elija bija pravietis visām tautām, bet Mozus bija likumdevējs vienīgi ebrejiem. Āmen. Mozus varēja pateikt... Kāpēc tad viņš atnāks kopā ar Eliju? Tie ebreji sacis: "Pagaidi, mēs te joprojām ievērojam likumu." Bet, lūk, stāv pats Mozus, bet viņam blakus stāv Elija. Ak! Saprotat? Viņš nāk pie ebrejiem, tikai pie viņiem. Saprotat? Mozus nāca tikai pie ebrejiem, bet pravietis Elija bija visām tautām. Bet Mozus kļuva par pravieti un par likumdevēju ebrejiem. Redzat? Tāds bija viņa vēstījums – likums.

³⁴¹ Bet kam bija Elijas vēstījums? – Sievietēm ar apgrieztiem matiem, konfesijām. Tieši tā. Un viņš patiešām viņus pamatīgi kritizēja, tās uzkrāsotās sejas, sacīja viņiem: "Jūs kļūsiet par barību suņiem." Viņš tik tiešām viņus "mizoja".

³⁴² Un pēc tam, kad šis Gars nonāca uz Jāņa, viņš izslāja no tuksneša un darīja tieši to pašu. Pareizi. Sacīja: "Nemaz nedomājiet, ka: 'Mēs piederam pie *tiem un tiem.*' Dievs ir spējīgs no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus."

³⁴³ Devās pie pa taisno pie Herodijas un sacīja: "Tu ko, gribi man pateikt, ka tu apprecēji savu svaini?" Sacīja: "Tu rikojies pretlikumīgi!" Ak, brāļi! Ak! Hm! Viņš tai visu pateica. Protams!

- ³⁴⁴ Ievērojiet, šim dvēselēm vēl ir nedaudz jāpagaida, līdz tiks nogalināti tie mocekļi, simtu četrdesmit četri... Ak, tas taču...tas taču... Tas taču visu Biblii savieno kopā.
- ³⁴⁵ Viss, mans laiks ir beidzies, ja beidzam agrāk. Bet man ir jāpasaka vēl tikai dažas lietišas, ja vien varēsiet paciesties. [Sanāksme saka: "Turpini!"-Tulk.] Es zinu, ka ir karsts, arī es esmu nosvidis.
- ³⁴⁶ Taču paklausieties, es gribu jums kaut ko izstāstīt. Tas ir tik apbrīnojami, ka vienkārši deg manā sirdī. Es ceru, ka jūs to neesat aizmirsuši. Jā? Es gribu to izstāstīt Viņa Klātbūtnē. Ne pārāk sen caur Savu žēlastību Viņš ļāva arī man ieraudzīt manus ļaudis baltās drēbēs. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Atceraties? Vai atceraties to stāstu, pavisam nesen? ["Āmen."] Līgava no pagāniem, viņi tagad atrodas tur. Viņi visi bija baltās drēbēs.
- ³⁴⁷ Es biju pamodies. Es biju atbraucis no sanāksmes. Tas bija apmēram pirms gada, nedaudz vairāk. Vienā rītā es pamodos un piecēlos. Un es sacīju sievai: "Dārgumiņ?" Viņa nepakustējās. Bērni jau bija... Vajadzēja celties un sūtīt viņus uz skolu, uz šejieni, vecajā vietā. Nu es, zini, piecēlos gultā un pieslējos, jūs zini: apsēdos un vienkārši atbalstīju galvu pret galvgali. (Mums ir viena no tām senlaicīgajām gultām.) Un tā, es vienkārši pieslējos, lūk, *šādi*.
- ³⁴⁸ Un es nodomāju: "Draugs, tev jau ir piecdesmit trīs gadi. Ja tu grasies kaut ko izdarīt Dievam, tad labāk sāc to darīt tagad, jo pēc maza britiņa tu jau būsi pārāk vecs, jā."
- ³⁴⁹ Un es nodomāju: "Zini ko, tā tas patiešām ir." Es nodomāju: "Vecīt, zini, es vairs neesmu ļoti tālu, pavisam drīz man būs jāaiziet." Es sacīju: "Es...es jau esmu nodzīvojis vienu gadu ilgāk nekā mans tētis." Saprotat? Es nodomāju: "Man pavisam drīz būs jādodas prom. Es to redzēju. Bet šeit es vēl neko neesmu izdarījis priekš Dieva." Es nodomāju: "Es vienmēr esmu gribējis kaut ko Viņam izdarīt." Es nodomāju: "Man ir jāpasteidzas un tas jāizdara, ja es vispār grasos to darīt. Bet es nezinu, kā es to izdarišu, tas arī viss."
- ³⁵⁰ Es nodomāju: "Eh, es ceru dzīvot tik ilgi, lai redzētu Viņu atnākam. Es negribu kļūt par kādu spoku vai garu."
- ³⁵¹ Saprotiet, man vienmēr ir bijis bail no gariem. Lūk, un... Nu, jūs saprotat, par ko es runāju. Es vienmēr iztēlojos, piemēram, es satiktu brāli Nevilu, un viņš, zini, būtu kā tāds neliels, balts, kustīgs mākonītis. [Sanāksme smejas-Tulk.] Un es sacītu: "Sveiks, brāli Nevil." Un viņš atbildētu: "Sveiks, brāli Branham," – caur kaut kādu citu maņu, jo viņš taču nevarētu runāt. Es vienkārši zinātu, ka tas ir brālis Nevils. Jā. Es gribētu paspiest viņam roku, kā es vienmēr to daru, jo es zinu tikai to, kā to dara cilvēki. Redziet, es gribētu paspiest viņa roku, bet viņam nebūtu roku. Tās būtu tur lejā, kapā, jau satrunējušas. Saprotat?
- ³⁵² Es nodomāju: "Ak, es ceru, ka man to nenāksies piedzīvot." Lūk, es biju... Es būšu ar jums patiešs, es...es baidījos nomirt. Es nebaidījos, ka aiziešu pazušanā, bet es negribēju kļūt par kaut kādu garu. Es gribēju palikt cilvēks. Es gribēju gaidīt Aizraušanu. Saprotat? Es vienkārši gribēju palikt tāds, kāds esmu. Es negribēju būt kaut kāds gars, kas kustās šurpu turpu. Tā es tur gulēju, domājot par to.
- ³⁵³ Un tad pēkšņi kaut kas notika. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi-Tulk.]
- ³⁵⁴ Nu, jūs zināt, un jūs visi zināt par vizijām. Un, ja tā bija vizija, tad tāda man nekad vēl nebija bijusi. Saprotat? Bet man tās ir bijušas jau no ļoti agras bērnības.
- ³⁵⁵ Un pēkšņi kaut kas notika. Un es sajutu, ka es aizeju. Es nodomāju: "O-o!" Un es...es nodomāju: "Es jau esmu miris! Es...es esmu pārgājis." [Sanāksme smejas-Tulk.] Saprotat?
- ³⁵⁶ Un es nokļuvu tajā vietā un nodomāju: "Nu, es atskatišos." Draugi, tas bija tikpat reāli kā tas, ka es stāvu šeit. Saprotat? Un es apgriezās un atskatījos – un, lūk, es guļu gultā, es biju izstiepies, gulēju blakus savai sievai.
- ³⁵⁷ Es nodomāju: "Nu ko, tas droši vien bija infarkts." Saprotat? Es nodomāju: "Tā, lūk." Saprotat? [Sanāksme smejas-Tulk.] "Nu, tā vienkārši bija pēkšņa nāve," kas būtu laba nāve

aiziešanai. Tāpēc es nodomāju: "Tas ir infarkts, man nevajadzēja ciest." Es paskatījos un es nodomāju: "Nu, hm, tas ir dīvaini – tur es guļu, bet šeit es stāvu."

³⁵⁸ Un tā, es pagriezos. Tas bija līdzīgs lielam...tādam kā lielam laukam vai kaut kam tādam, vienkārši ļoti liels vārpatas lauks. Un es sacīju: "Hm, interesanti, kas tas ir?"

³⁵⁹ Un, kad es skatījos, pēkšņi parādījās tūkstošiem tūkstoši jaunu sieviešu: visas baltās drēbēs, mani nokarājās līdz viduklim, basām kājām, un viņas skrēja taisni manā virzienā. Es nodomāju: "Kas tad tas?"

³⁶⁰ Es pagriezos un atskatījos – tur es gulēju; es paskatījos *tajā* virzienā, un tur nāk viņas. Es iekodu sev pirkstā: "Es...es taču neguļu, tieši tā." Es varēju sajust. Un es sacīju: "Nu, te notiek kaut kas jocīgs."

³⁶¹ Visas šīs sievietes tuvojās skriešus. Es nekad nebiju redzējis tik glītas sievietes! Un viņas skrēja pie manis. Un, kad viņas pieskrēja man klāt...

³⁶² Jūs zināt, kāds es esmu, tāds kā...viņi sauc mani par sieviešu nīdēju, bet es tāds neesmu. Saprotat? Bet... Es...es tikai uzskatu, ka laba sieviete ir tāda...viņa ir dārgakmens. Bet tāda, kas nav laba, manuprāt, ir (kā teica Sālamans): "Ūdens tavās asinīs." Tāpēc es neesmu augstās domās par sievietēm ar sliktu slavu vai nekauņām.

³⁶³ Un tā, visas šīs sievietes pienāca. Viņas sāka mani apskaut. Tas taču ir neparasti. Jūs zināt, ka es to nebūtu atļāvis. Lūk, un viņas bija... Man to vajadzēs pateikt šādi, jo es...es...šeit ir jaukta auditorija. Bet tās bija...tās bija sievietes. Tās bija sievietes. Un viņas mani apskāva, katra, un sacīja: "Mūsu dārgais brāli!" Un viņas mani apskāva, viena pēc otras.

³⁶⁴ Es tur stāvēju un skatījos. Es nodomāju: "Nu, ko tas viss nozīmē?" Saprotat? Un viņas tur stāvēja. Es nodomāju: "Kas te notiek?" Es atkal atskatījos uz leju: lūk, es guļu *tur* lejā, bet vienlaicīgi stāvu *šeit*. Es nodomāju: "Nu, tas ir tik dīvaini! Es...es to nesaprotu."

³⁶⁵ Bet tās sievietes skaļi sauca: "Ak, mūsu dārgais brālis," un mani apskāva. Lūk, viņas bija istas sievietes, pēc sajūtām.

³⁶⁶ Lūk, piedodiet man, māsas, ka es tā pateikšu, jo... Bet jūs taču klausāt savam ārstam. Un, ja mums ir netīras domas, tātad mēs neesam kristieši. Nav svarīgi...

³⁶⁷ Es vienmēr esmu dzīvojis tīru dzīvi. Dievs to zina. Kad es biju vēl puisēns, Dieva eņģelis lika man neapgānit savu ķermeni, nesmeķēt, nedzert. Un tā tas notika. Caur Dieva žēlastību es to ievēroju. Kad es vēl biju grēcinieks, es neskraidīju apkārt ar sievietēm. Un tā...

³⁶⁸ Taču, kad virietis (jebkurš) atļauj, lai viņa apkampienos nonāk sieviete (viņš ir veidots no virišķajām šūnām, bet viņa no sievišķajām), atnāk sajūtas (man vienalga, kas jūs esat, tikai nestāstiet man, ka tā tas nav), ja jūs esat vesels.

³⁶⁹ Taču tur tā nav, jo tur vairs nav dažādu šūnu. Tur tu nekad nesagrēkosi. Bija notikusi pārmaiņa. Tur bija tikai un vienīgi brāļu mīlestība pret šīm sievietēm, kaut arī viņas izskatījās ļoti pievilcīgas.

³⁷⁰ Es uzskatu, ka sieviete, patikama sieviete, kura pareizi izturas un dzīvo kā lēdija, ka viņa ir...viņa ir kā piemērs, kā dārgakmens uz zemes. Man patīk viss graciozais. Es uzskatu, ka sieviete, kura stāv savā vietā un cenšas būt lēdija – tas ir goda simbols. Es patiešām tā domāju. Un es uzskatu, ka tāda, kas tāda nav...tas ir gluži kā Kristus un antikrists, tieši tas pats.

³⁷¹ Man patīk viss dabiskais. Piemēram, skaists zirgs vai kaut kas tāds, tas stāv nu gluži kā tāds ļoti skaista zirga piemērs, vai vēl kaut kas tamlīdzīgs: skaists kalns, skaistas sievietes, skaisti vīrieši, jebkas, kas atbilst tam, ko ir radījis Dievs. Es vienmēr to esmu apbrīnojis.

³⁷² Un viņas bija pilnīgas. Tomēr, lai cik daudz viņas mani neapskautu savās rokās (tās

bija sievietes, jūs taču saprotiet), tur nebija iespējams nekāds grēks. Sievišķie dziedzeri un vīrišķie dziedzeri – to vairs tur nebija. Pateicība Dievam! Tās bija tikai un vienīgi manas māšas.

³⁷³ Es paskatījos, un es sāku... Es...es paskatījos uz savām rokām un ieraudzīju, ka tās ir tik jaunas. Un es paskatījos, arī es biju jauns un es...

³⁷⁴ Jaunībā man bija mati, bet reiz frizieris uzlēja uz tiem karbolskābi, un tie man izkrita jau no jaunības. Un tā man vienmēr ir bijusi liela problēma – es...es ļoti ātri apaukstējos, jo āda uz galvas joprojām ir ļoti maiga, jūs zināt. Un matu saknes joprojām tur atrodas, bet karbolskābe tās izdedzināja, un mati nevar izaugt. Saprotat?

³⁷⁵ Un es... Mana sieva (kad es...pirms daudziem gadiem) nopirka man parūciņu, matu kumšķiti, kas liekas uz galvas. Bet man vienmēr ir bijis kauns to nēsāt, jo tas izskatījās kā kaut kas neists, bet es negribēju neko neistu.

³⁷⁶ Un tā, es nodomāju: "es vienkārši likšu galvā vilnas cepuri," un tad kādu laiku es tā arī darīju. Vai zināt, ko viņi izdarīja? Viņi tad sāka mani saukāt par "bīskapu", runāja, ka es gribu kaut kā izcelties. [Sanāksme smejas–Tulk.] Saprotat? Tad es metu tam visam mieru.

³⁷⁷ Un tā es vienkārši mocījos ar stipru saaukstēšanos, un...bet... Ja jūs pat nedaudz atvērsiet šos logus vai vēl kaut ko un nedaudz no turienes uzpūtis, ar to pietiks – man tas pielips.

³⁷⁸ Un es devos pie daktera un jautāju viņam, ko viņš par to domā. Viņš sacīja: "Nu, redzi, tavas poras ir atvērtas. Tu svīsti, kad sludini. Nedaudz uzpūš vējiņš un gļotās parādās saaukstēšanās mikrobs, un tad tas nonāk līdz tavai rīklei. Nākošajā rītā tu jau esi aizsmacis. Tā nu tas ir."

³⁷⁹ Un...un tāpēc... Ak, jūs, kuriem ir mati, jūs nemaz nezināt, cik pateicīgiem jums vajadzētu būt, ka jums tie ir! Tā ir taisnība. Saprotat?

³⁸⁰ Lūk, un pēc tam es sapratu, ka man vajadzēs... Reiz, ja man izkritis zobi, man vajadzēs tos ielikt, tāpēc...vai arī iztikt bez tiem.

³⁸¹ Tāpēc, ja puisis...ja puisis... Nu, es domāju, ka vīrietim nēsāt matu kumšķiti, ja viņam to sagribētos, būtu tikpat piemēroti, kā sievietei nēsāt tos veltnišus un rullišus (ko nu tur viņas liek tajos matos) savām frizūrām. [Sanāksme smejas–Tulk.] Saprotat? Bet...bet, protams, ja jūs to darāt, viss ir atkarīgs no tā, kāpēc jūs to darāt. Saprotat? Viss ir atkarīgs no tā, kāpēc jūs to darāt. Tāpēc...

³⁸² Lai kā tur nebūtu, stāvēdams tur, es aptaustīju savu galvu, un man atkal bija mati. Ak! Es biju jauns. Un viņi...visi viņi bija jauni. Un es nodomāju: "Cik tas ir divaini! Viņi ir jauni." Bet viņas visas skrēja...

³⁸³ Un es paskatījos, kas tur nāca, un es ieraudzīju, ka tuvojās Houpa. Viņa paskatījās... Jūs zināt, viņa nomira, kad viņai bija divdesmit divi gadi. Viņa joprojām bija tikpat skaista kā vienmēr. Daudzi no jums viņu atceras, tās lielās tumšās acis. Viņa bija vāciete. Viņas melnie mati nokarājās pāri mugurai. Es nodomāju: "Nu, kad viņa pienāks, viņa sacīs...viņa sacīs: 'Bil'. Es droši zinu, es zinu, ka viņa sacīs: 'Bil,' kad atnāks šurp."

³⁸⁴ Es vēroju. Un visas tās sievietes nāca man klāt un apskāva mani, un sacīja: "Ak, dārgais brāli, mēs tā priecājamies tevi redzēt!" Es nodomāju... Viņām visām bija vienādas drēbes, bet viņu mati bija dažādi, zīniet, tie bija rudi un melni, un blondi. Un...un viņas visas nāca man klāt, un viņas bija jaunas.

³⁸⁵ Kad viņa pienāca man klāt, es nodomāju: "Nu, tūlit es redzēšu, ko viņa sacīs."

³⁸⁶ Bet viņa paskatījās uz mani un sacīja: "Ak, mūsu dārgais brāli!" Viņa mani apskāva un vienkārši devās tālāk. Pēc tam atnāca dažas citas sievietes un mani apskāva.

³⁸⁷ Un es izdzirdēju kaut kādu skaņu. Es paskatījos uz *to* pusi, un tur bija atnākusi vīriešu grupa, jauni puīši, visi apmēram divdesmit gadus veci. Viņiem bija gaiši un tumši

mati. Un viņi visi bija baltās drēbēs un basām kājām. Un arī viņi pieskrēja man klāt un sāka mani apskaut, kliegdami: "Dārgais brāli!"

³⁸⁸ Es nodomāju... Un es pagriezos atpakaļ – es tur joprojām gulēju. Un es nodomāju: "Ir nu gan divaini."

³⁸⁹ Un tieši tajā brīdī ar mani sāka runāt kāda balss. Es to balsi neredzēju. Viņš sacīja: "Tu esi piepulcināts...tu esi piepulcināts savai tautai." Un tad virieši mani pacēla un uzsēdināja mani uz kaut kā liela un augsta, lūk, *šādi*.

Es paprasīju: "Kāpēc jūs tā izdarijāt?"

Atbildēja: "Uz zemes tu biji vadonis."

Un es sacīju: "Nu, es...es to nesaprotu."

³⁹⁰ Un ar mani sāka runāt tā balss. Es to balsi neredzēju. Viņš bija tieši virs manis un runāja ar mani.

³⁹¹ Es sacīju: "Nu, ja...ja es esmu nomiris, tad es gribu redzēt Jēzu." Es sacīju: "Es... Viņš bija tik... Viņš bija visa mana dzīve. Es gribu Viņu redzēt."

Un tad viņš sacīja: "Tagad tu nevari Viņu redzēt. Viņš ir vēl augstāk."

³⁹² Redzat? Tas bija vēl zem altāra, sestā vieta, kur dodas cilvēki, nevis septītā, kur atrodas Dievs (septītā dimensija), bet gan sestā.

³⁹³ Un viņi bija...un viņi visi tur bija, un viņi nāca man klāt. Es sacīju... Šķita, ka viņu tur patiesībā ir miljoniem. Es viņus nekad nebiju redzējis. Un, kad es tur apsēdos, tās sievietes un virieši joprojām skrēja klāt un mani apskāva, saukdami mani par "brāli". Un es tur apsēdos.

³⁹⁴ Un tad šī balss sacīja: "Tu esi piepulcināts savai tautai, tāpat kā Jēkabs tika piepulcināts savai tautai."

Es jautāju: "Vai tie visi ir mana tauta? Vai tie visi ir Branhami?"

Viņš sacīja: "Nē. Viņi ir tie, kurus tu esi pievērsis Kristus."

³⁹⁵ Es paskatījos apkārt, un pie manis pieskrēja viena ļoti skaista sieviete. Viņa izskatījās ļoti līdzīga. Viņa apskāva mani un sacīja: "Ak, mans dārgais brāli!" Viņa paskatījās uz mani.

³⁹⁶ Es nodomāju: "Ak vai! Viņa izskatās pēc eņģeļa!" Un viņa aizgāja.

Un tā balss sacīja: "Vai tad tu viņu nepazīsti?"

Es atbildēju: "Nē, es viņu neatpazīnu?"

³⁹⁷ Sacīja: "Tu atvedi viņu pie Kristus, kad viņai bija vairāk nekā deviņdesmit gadi." Sacīja: "Vai tu zini, kāpēc tu viņai esi tik dārgs?"

Es sacīju: "Tai skaistajai meitenei bija vairāk nekā deviņdesmit gadu?"

³⁹⁸ "Jā," sacīja, "Tagad viņa vairs nekad neizmainīsies." Sacīja: "Lūk, kāpēc viņa saka: 'Dārgais brāli'."

³⁹⁹ Es nodomāju: "Ak vai! Bet es no tā baidījos? Nu, šie cilvēki taču ir isti." Viņi...viņi nekur nesteidzās, viņiem tur neapnika.

Un es pajautāju: "Bet kāpēc es nevaru satikt Jēzu?"

⁴⁰⁰ "Lūk, pienāks diena, kad Viņš...Viņš atnāks, un sākumā Viņš atnāks pie tevis, un tu tiksī tiesāts." Sacīja: "Tie cilvēki ir tavi atgrieztie, kurus tu vedi."

⁴⁰¹ Un es jautāju: "Vai tu gribi pateikt, ka, tā kā es esmu vadonis, es...ka Viņš mani tiesās?"

Atbildēja: "Jā."

⁴⁰² Un es jautāju: "Vai šādi tiks tiesāts katrs līderis?"

Atbildēja: "Jā."

Es jautāju: "Kā tad ar Pāvilu?"

Viņš sacīja: "Viņš tiks tiesāts kopā ar savējiem."

⁴⁰³ "Nu," es sacīju, "ja jau viņa grupa ieies, tad ieies arī manējā, jo es sludināju tieši tādu pašu Vārdu." [Sanāksme skaļi sauc: "Āmen!"-Tulk.] Tā tas ir. Es sacīju: "Kur viņš kristīja Jēzus Vārdā, arī es tā dariju. Es sludināju..."

⁴⁰⁴ Un tajā brīdī miljoni iekliedzās vienbalsīgi: "Tas ir mūsu pamats!"

⁴⁰⁵ Un es nodomāju: "Ir nu gan! Ja vien es būtu to zinājis, pirms nokļuvu šeit, tad es būtu spiedis cilvēkus iet uz šejieni. To taču nevar palaist garām! Ak vai!" Un tad...

⁴⁰⁶ Un viņš sacīja: "Reiz Viņš atnāks un tad... Bet šeit mēs ne ēdam, ne dzeram, ne guļam. Mēs vienkārši visi esam kā viens..."

⁴⁰⁷ Tā pat nav pilnība, tas ir vairāk nekā pilnība. Tas nav kaut kas grandiozs, tas ir vēl vairāk. Nav tāda vārda, kas varētu... Nevar pat iedomāties... Nepietiks vārdu vārdnīcā, lai to izteiktu. Tu vienkārši esi galā, tas arī viss.

⁴⁰⁸ Un es nodomāju: "Nu, tas būtu lieliski. Bet ko mēs darīsim pēc tam?"

⁴⁰⁹ Atbildēja: "Pēc tam, kad atnāks Jēzus, un mēs...un Viņš tevi iztiesās, tas ir, tavu kalpošanu, tad mēs dosimies atpakaļ uz zemi un paņemsim ķermeņus." Nu, toreiz es...es par to nebiju aizdomājies, bet tas precīzi saskan ar Rakstiem. Sacīja: "Tad mēs atgriezīsimies uz zemes un paņemsim ķermeņus, un tad mēs ēdisim. Šeit mēs neēdam un mēs neguļam." Sacīja: "Mēs ēdisim tur, kad atgriezīsimies uz zemes."

⁴¹⁰ Es nodomāju: "Ak, tas taču ir brīnišķīgi!" Ak vai! Bet es no tā baidījos! Kā gan es varēju baidīties no miršanas, ja jau es nonāksu šeit!? Nu, tā ir pilnība plus pilnība, plus pilnība. Ak, tas ir tik brīnišķīgi!"

⁴¹¹ Redziet, mēs bijām tieši zem altāra. Saprotat? Lūk, kas tas bija. Viņi bija tieši zem altāra, gaidot Viņa Atnākšanu – kad Viņš nāks un paņems tos, kas ir aizmiguši...ķermeņus, kas ir aizmiguši pišļos, lai mūs atkal augšāmceltu, atnāks pie mums un mūs augšāmcels.

⁴¹² Kā Jēzus izgāja cauri paradīzei un pacēla Ābrahāmu, Īzāku un viņus visus (jūs zināt), kas gaidīja pirmo augšāmcelšanos. Viņi iegāja pilsētā un parādījās daudziem.

⁴¹³ Tas precīzi saskan ar Rakstiem. Varbūt tā bija vizija, lai kas tas nebūtu, bet tas precīzi saskan ar Rakstiem.

⁴¹⁴ Un es sacīju: "Nu, tas taču ir brīnišķīgi!" Un pēc tam es nodomāju: "Vai tad tas nav brīnišķ..."

⁴¹⁵ Un es kaut ko izdzirdēju, izklausījās kā zirga sprauslāšana. Es paskatījos, un tas bija mans jājamais zirgs, uz kura jāju pirms daudziem gadiem, viņu sauca Princis (viņš man bija tik dārgs), viņš tur stāvēja, man blakus, un viņš uzlika savu galvu uz mana pleca, it kā mani apskaudams. Agrāk es viņam devu cukuru, un viņš tā lika... Es apskāvu viņu ar roku, es sacīju: "Princi, es zināju, ka tu šeit būsi."

Es sajutu, kā kaut kas man laiza roku, tas bija mans medību suns.

⁴¹⁶ Kad...kad Šorta kungs, vietējais, viņu noindēja, es apzvērējos, ka par to es Šorta kungu nogalināšu. Man bija apmēram sešpadsmit gadi. Viņš to noindēja, iedeva viņam indi. Un mans tēvs noķēra mani ar šauteni, kad biju ceļā pie viņa, jau pašā policijas iecirknī. Un es sacīju: "Es viņu nogalināšu." Es sacīju: "Nu..." Es devos pie suņa kapa, un es pateicu viņam, sacīju: "Frici, tu man biji kā sarunu biedrs. Tu mani sildīji un pavadīji uz skolu. Es būtu par tevi rūpējies, kad tu kļūtu vecs. Bet tagad tevi nogalināja." Es sacīju: "Es apsolu

tev, Frici, ka viņš nedzivos." Es sacīju: "Es tev apsolu, ka viņš nedzivos. Reiz es noķeršu viņu ejot pa ielu, un es ar viņu tikšu galā." Un es sacīju: "Es viņam atriebsos par tevi."

⁴¹⁷ Bet, ziniet ko? Es atvedu to viru pie Kristus, kristīju viņu Jēzus Vārdā un apglabāju viņu, kad viņš nomira. Tieši tā. Es atgriezpos aptuveni divus gadus pēc tā notikuma, un tad es visu redzēju citādāk. Saprotat? – Tā vietā, lai ienistu, es viņu iemilēju.

⁴¹⁸ Un tā... Nu, isāk sakot, tur stāvēja Fricis un laizīja man roku. Un es biju... Es paskatījos.

⁴¹⁹ Es nevarēju raudāt. Neviens nevarēja raudāt. Tur bija tikai prieks. Nebija iespējams noskumt, jo tur bija tikai laime. Nebija iespējams nomirt, jo tur bija tikai Dzīvība. Jā. Saprotat? Saprotat? Nebija iespējams kļūt vecam, jo tur bija tikai jaunība. Hm, hm. Bet... Tā bija pati pilnība. Es nodomāju: "Ak, cik tas ir brinišķīgi!" Un tie miljoni... Ak, vai! Es jutos kā mājās. Saprotat?

⁴²⁰ Un...un tieši tad es izdzirdēju balsi. Un tā iesaucās, sacīja: "Visus, kurus tu milēji..." – atlidzība par manu kalpošanu. Man nav vajadzīga nekāda atlidzība. Viņš sacīja: "Dievs tev ir devis visus, kurus tu milēji, un visus, kas tevi milēja."

Es sacīju: "Slava Tam Kungam!"

⁴²¹ Es sajutos jocīgi. Es nodomāju: "Kas te notiek? Es jutos kaut kā neparasti." Es pagriezos un paskatījos – uz gultas kustējās mans ķermenis. Es sacīju: "Ak, es nekādā gadījumā negribu atgriezties atpakaļ, tikai ne to! Ne...nelieciet man atgriezties!"

⁴²² Taču Evaņģēlijam ir jātiek sludinātam. Vienā acumirkli es atkal atrados gultā, lūk, tā.

⁴²³ Ne senāk kā pirms kādiem diviem mēnešiem... Jūs dzirdējāt, kā to lasīja no...no uzņēmēju žurnāla "Voice". (Tas aizgāja pa visu pasauli. Saprotat?) Un brālis Normans no šejienes (man šķiet, ka šovakar viņš atrodas kaut kur šeit), viņš to no turienes pārrakstīja un uztaisīja brošūras, tās tika aizsūtītas it visur. Un daudzi kalpotāji rakstīja par to atsaucēs un sacīja...

⁴²⁴ Vienā no tām... Es jums pastāstīšu tikai par šo vienu. Tādu, protams, bija simtiem. Šeit viens cilvēks rakstīja: "Brāli Branham, tava vizija uzņēmēju žurnālā "Voice"..."

⁴²⁵ Un es esmu pateicīgs Tomijam Nikelam, kaut arī viņš vairāk nav kopā ar uzņēmējiem (es nezinu iemeslu, bet tā tas ir). Taču viņš tur uzrakstīja pilnīgi precīzi, kā es pateicu. Tur, tajā trisvienības piekritēju žurnālā, viņš rakstīja: "Kur es... Kur Pāvils kristīja Jēzus Vārdā, un tieši tā pavēlēja to darīt cilvēkiem, es dariju tieši tāpat." Redzat? Viņš uzrakstīja to tieši tā, kā tas bija. Saprotat? Un tāpēc es...es tad nodomāju: "Ak..."

⁴²⁶ Tas kalpotājs uzrakstīja, sacīja: "Brāli Branham, tava vizija..."

⁴²⁷ Varbūt tā arī bija vizija. Uzrakstīja... Es negribu sacīt, ka tā bija "pārvietošana". Ja jau Pāvils... Ja es tiku aizrauts tajās pirmajās debesīs un to redzēju, tad kā ar Pāvilu, kurš tika aizrauts līdz pat trešajām debesīm? Kas tad tur bija? Viņš sacīja, ka viņš to pat izteikt nevarēja, redziet, ja viņš tika aizrauts. Vai tā bija pacelšana augšā vai nē, to es nezinu, es nevaru pateikt. Es nevaru jums to pateikt.

⁴²⁸ Taču šis kalpotājs uzrakstīja: "Brāli Branham, tava vizija skan ļoti bibeliski, un viss bija kārtībā, kamēr tu nesāki runāt par to, ka tur bija zirgs." Rakstīja: "Zirgs Debesis?" Sacīja... Lūk, vai redzat, kā spriež garīdzniecības cilvēciskā gudriba? Saprotat? Viņš rakstīja: "Debesis tika radītas cilvēkiem, nevis zirgiem."

⁴²⁹ Nu ko, es apsēdos. Billijs, mans dēls, bija nolīcis vēstuli tieši šeit, vecajā draudzes kabinetā, tas bija pirms kādiem trim mēnešiem.

⁴³⁰ Es rakstīju: "Mans dārgais brāli, es esmu pārsteigts par tavām zināšanām un par to, cik labi tu pazīsti Rakstus. Es neteicu, ka es biju Debesis. Es sacīju, ka tā bija vieta, kas līdzinājās paradīzei, jo Kristus, redzi, atradās vēl augstāk. Tomēr," rakstīju es, "lai tevi nemāktu šaubas, atšķir Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļu. Kad Jēzus atnāks no turienes, kur

ir debesu Debesis, Viņš jās uz balta zirga, un arī visi svētie līdz ar Viņu jās uz baltiem zirgiem." [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Pareizi. Neapšaubāmi. Jā, protams.

⁴³¹ Un tur augšā, tajā pašā vietā bija būtne, kas bija līdzīga ērglim, bet otra bija līdzīga vērsim un... Ak vai! Nu, un no kurienes tad uzradās tie zirgi, kas paņēma Eliju? Hm. Tas vienkārši parāda, ka cilvēciskais prāts grib pie kaut kā piekassities. Tā tas ir.

⁴³² Tagad skatieties. Bet... Es vienkārši pārdomāju par šo dārgo, dievbijīgo brāli Jāni. (Es vienkārši nodomāju, ka tagad būtu piemēroti to iestarpināt, tieši pirms beigām. Saprotat?) Ja Jānis lūkojās turp un tie bija viņa brāļi, redziet, viņa brāļi, kuriem bija nedaudz jāizcieš; tādā gadījumā, redziet, Kungs Dievs atļāva man redzēt manus brāļus un svētos, kuri gaidīja Tā Kunga Atnākšanu. Ievērojiet, viņi neatradās zem upurēšanas altāra, manējie tur nebija. Bet tie tur atradās, tie bija mocekļi. Saprotat? Manējie nebija zem mocekļu altāra.

⁴³³ Es gribu, lai tagad jūs klausāties ļoti uzmanīgi. Un es beigšu, godīgi, vēl tikai kādas desmit minūtes, pulksten desmitos, pat ja man nāksies to pārtraukt un turpināt rītdien.

⁴³⁴ Skatieties. Viņi...viņi nebija... Mani... Tie, kurus Kungs man parādīja, Līgava, Viņa nebija zem mocekļu ešafota, nē, nebija zem mocekļu upurēšanas altāra, bet bija saņēmusi baltas drēbes, jo bija pieņēmusi dzīvā Vārda piedodošo žēlastību. Kristus bija iedevis viņiem baltas drēbes.

⁴³⁵ Es nedomāju, ka atverot...tas ir, jā, es domāju, ka, pateicoties šī Piekta Zimoga atvēršanai... Es uzskatu, ka tas mums ir atvēries. Es to dariju ar labu sirdsapziņu, ar skaidru atklāsmi Dieva priekšā. Nevis vienkārši, lai radītu iespaidu, jo es taču vienmēr esmu bijis pret organizāciju, nekad nebūtu tām piederējis, taču tagad man tas ir atvēries.

⁴³⁶ Un ir vēl viena lieta, par kuru es esmu pārliecināts: šī Piekta Zimoga atvēršana šajā laikā izlabo mācību (par kuru es, iespējams, runāšu) par dvēseles aizmigšanu. Es zinu, ka šeit atrodas cilvēki, kuri patiešām tic dvēseles aizmigšanai. Manuprāt, tas pierāda pretējo. Viņi neguļ, viņi ir dzīvi. Viņu ķermenis ir aizmidzis, taču dvēsele nav kapā, viņi atrodas Dieva Klātbūtnē, saprotiet, zem altāra.

⁴³⁷ Lūk, kur es nepiekritu vienam dārgam brālim, skolotājam. Un es esmu ievērojis... Es zinu, redzu, ka šeit sēž daži no viņa ļaudīm. Un es zinu, ka viņš ir ievērojams skolotājs. Viņš ir doktors un...teoloģijas doktors, un filozofijas un tiesību zinātnes doktors. Un viņš ir...viņš ir arī patiešām labs cilvēks. Man šķiet, ka viņš jau ir miris, bet viņš bija labs cilvēks un labs rakstnieks. Tas ir brālis Ūrija Smits, viņš ir sarakstījis grāmatu "Daniēls un atklāsmes".

⁴³⁸ Tagad, es to saku tiem cilvēkiem, kuri seko viņa mācībai, redziet, es neesmu... Es vienkārši neesmu...negribu pateikt to augstprātīgi, taču es vienkārši... Saprotat? Taču brālis Smits, cenšoties pierādīt...cenšoties pierādīt to, ka dvēsele guļ, viņš tur piemin, ka dvēsele guļ un ka Debesis neatrodas upurēšanas altāris, ka vienīgais altāris (kā viņš uzskata) Debesis, par kuru ir teikts, ir kvēpināmais altāris. Taču dārgie ļaudis... Ne jau tas, ka es nepiekritu manam brālim. (Es droši...ceru satikt viņu tajā otrā pusē. Saprotat?) Ne jau tas, ka es nepiekritu šim lielajam skolotājam, bet es vienkārši parādu jums, kā tas to apgāž. Saprotat? Tas pierāda pretējo.

⁴³⁹ Šī Piekta Zimoga atvēršanās šajā pēdējā laikā parāda, ka nekādu aizmigušo dvēseļu vispār nav. Saprotat? Viņi ir dzīvi, viņi nav miruši. Saprotat? Skatieties.

⁴⁴⁰ Tagad ievērojiet lūk, ko. Un tā, ja jau Debesis nav upurēšanas altāra, kur tad guļ grēka Upuris, Jērs? Ir taču jābūt kādai vietai, kur guļ šis nokautais, asiņainais Jērs, kur ir Asinis.

⁴⁴¹ Lūk, kvēpināmais bija smaržas, vis kaut kas smaržīgs, ko viņi dedzināja, un Bībele to sauc par "svēto lūgšanām". Ja uz altāra neatrodas Upuris, tad lūgšanas nevar tikt pieņemtas. Asinis uz upurēšanas altāra ir vienīgais, kas ļauj lūgšanām aiziet līdz Dievam.

⁴⁴² Brālis Smits kļūdījās. Saprotat? Ne jau tāpēc, lai viņam nepiekrītu; manuprāt, es to esmu izskaidrojis ar brāļu mīlestību un ar cieņu pret viņa lielo darbu. Saprotat? Tomēr viņš

kļūdiņās.

⁴⁴³ Piektais Zimogs to ir atvēris (redzat?), un arī daudzas citas lietas, ja jūs to uztvērāt. Saprotat? Es gaidu jautājumus, redziet, ja es... Labi.

⁴⁴⁴ Lūk, kur tad bija šķirsts, nokautais, savainotais, asiņojošais, asiņainais Jērs kā izpirkšana par šim smaržīgajām lūgšanām?

⁴⁴⁵ Skatieties, Bibelē ir teikts: "Kad mūsu laicīgais telts mājoklis tiks nojaukts, mums ir sagatavots jau cits." Tieši tur es redzēju tos svētos. Saprotat?

⁴⁴⁶ Paskatieties, kad mazulis... Es vēlreiz lūdzu piedošanu, māsas, par šo atklāto sarunu jauno sieviešu priekšā. Taču skatieties. Kad māte ir stāvokli un šis nelielais muskuļu veidojums grozās un lēkā (jūs saprotat), tas ir fiziskais ķermenis. Un tieši tā, kā daba izveido fizisko ķermeni...

⁴⁴⁷ Vai jūs esat ievērojuši, kāda kļūst jūsu sieva tieši pirms maizes piedzimšanas? Pie pašām beigām viņa vienmēr kļūst ļoti jauka, maiga. Ja viņa tāda nav bijusi visu dzīvi, tajā laikā viņa tāda kļūst. Vai esat ievērojuši, kādas svētas jeb tamlīdzīgas jūtas tad ir mātei?

⁴⁴⁸ Bet, kad redzi, kā kaut kāds tur grēcinieks uzjautrinās par māti, par sievieti stāvokli! Es uzskatu, ka tas ir neprāts. Tā taču ir dzīvība, kas nāk pasaulē.

⁴⁴⁹ Bet vai esat ievērojuši, ka ap to māti ir tāda kā maiga sajūta? Kas tas ir? – Tas ir garīgais ķermenītis, garīgā dzīvība, kura gaida, lai ienāktu tajā mazajā ķermenīti uzreiz, kā tas piedzims. Lūk, tas ir tikai aizmeties, bet, kad tas piedzims, tas piedzims. Garīgais ķermenis savienojas ar fizisko ķermeni.

⁴⁵⁰ Un turklāt Bibeles māca, ka tagad mēs esam dzimuši no Dieva. Mēs esam aizmetušies no Svētā Gara, ka mūsos ir Kristus, Dieva Dēls, kas veidojas mūsos. Un, kad šis laicīgais telts mājoklis, kas ir radies zemes dzīvē, tiks nojaukts, šis garīgais ķermenis... Ir sagatavots cits ķermenis, kas viņu pieņems. "Kad šī zemes telts tiks nojaukta, tur ir cits ķermenis, kas to uzņems." Šis mirstīgais ķermenis apgērsies nemirstībā. Šis laicīgais apgērsīs debešķīgo. Tas... Vai saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pastāv fiziskais ķermenis, tas ir grēcīgs, bet ir cits ķermenis, kas ir līdzīgs tam, uz kuru mēs pāriesim.

⁴⁵¹ Un es esmu tik pateicīgs Dievam, ka es varu pateikt (kā jūsu gans un brālis), ka es redzēju tos cilvēkus (goda vārds) tajā ķermenī un aptaustīju viņu ar savām rokām. Tā ir taisnība. Pievērsiet uzmanību.

⁴⁵² Skatieties. Paskatieties uz Mozu, uz Eliju. Pēc tam, kad Mozus bija nomiris, bet Elija bija paņemts debesīs, viņi tur stāvēja uz Pārveidošanas kalna ar runas, dzirdes un saprašanas maņām un runāja ar Jēzu pirms krustā sišanas. Nu, kāds tad ķermenis bija viņiem?

⁴⁵³ Paskatieties uz Samuēlu: kaut arī viņš bija miris jau apmēram divus gadus, tajā naktī alā viņu izsauca Endoras ragana, un viņš vērsās pie Saula: viņš runāja, dzirdēja Saulu, atbildēja un paredzēja notikumus, kuriem bija jānotiek. Viņa gars it nemaz nebija mainījies, viņš bija praviets.

⁴⁵⁴ Kad Elijas gars nonāks pār kādu cilvēku, tas viņu vedīs tieši tāpat kā Eliju: viņš dosies uz tuksnesīgām vietām, viņam patīks tuksnesis, viņš neieredzēs amorālas sievietes, viņš būs pret organizāciju, viņš nevienam necentīsies izpatikt. Un tas vienkārši... Tāds...tāds būs viņa gars. Tāds tas bija ik reizi, kad tas atnāca. Saprotat?

Mozus būs tāds pats cilvēks.

Lūk, un to pašu mēs redzam Atklāsmes Grāmatā 22:8.

⁴⁵⁵ Lūk, lai to visu izskaidrotu tiem, kas... Tās dvēseles (tagad skatieties) zem altāra (kad tika noņemts šis Zimogs), kas bija noslepkavotas laikā starp Kristus nāvi un Draudzes aizraušanu (Eihmana grupa un visi tie istie ebreji, kuru vārdi ir Grāmatā) – ja tu pievērsīsī tam uzmanību, mans brāli, tad saskaņā ar Rakstiem viņi varēja runāt, kliegt, sarunāties,

dzirdēt, un viņiem bija visas piecas maņas. Viņi negulēja kapā, neapzinoties sevi. Viņi bija pat ļoti pamodušies un varēja sarunāties, runāt, dzirdēt un visu pārējo. Vai tā ir? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ak, palidzi mums!

⁴⁵⁶ Divas minūtes. Āmen. Piedodiet, ka noturēju jūs pusstundu ilgāk. Nē, es nevaru...man to nevajadzēja teikt. Saprotat? Redzat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pareizi. Saprotat?

⁴⁵⁷ Taču paskatieties, kā es saprotu, cik vien es...un saskaņā ar to atklāsmi, kuru Kungs Jēzus Kristus man šorīt iedeva, tieši pirms ritausmas – tāds ir šis atvērtais Piektais Zimogs, līdz ar četriem iepriekšējiem. Viņš man to iedeva caur Savu žēlastību, caur Savu žēlastību pret jums un pret mani. Mēs Viņam par to pateicamies. Un ar Viņa palīdzību es mēģināšu dzīvot vēl tuvāk...kā vien es varu dzīvot, mācot citus darīt tāpat, līdz es kopā ar jums satikšu Viņu Godībā, kad viss būs beidzies. Tādēļ es Viņu milu, un, kā es saprotu, viss ir tā, kā es saciju.

⁴⁵⁸ Un es no visas sirds patiešām ticu, ka mums tagad ir atvērtas patiesās atklāsmes par Pirmā, Otrā, Trešā, Ceturtā un Piektā Zimoga atklāšanos.

Viņu milu es, Viņu milu es,

Viņš pirmais mīlēja

[Brālis Branhams ar kādu klusām runā-Tulk.]

...man glābšanu.

[Brālis Branhams dungo dziesmu "Viņu milu es".]

⁴⁵⁹ Tagad klusām, godbijībā Dieva priekšā. Kā mēs ieraudzījām, atveroties šim Zimogam, Dievam vajadzēja padarīt aklas Savu iemiļoto bērnu acis un aizsūtīt viņus, jo Viņa paša taisnīgums pieprasa grēka nosodišanu. Aizdomājieties par to. Viņa taisnīgums un Viņa svētums pieprasa tiesu. Likums bez soda nav likums. Un Viņš nevar ignorēt Savus likumus, tad Viņš vairs nebūtu Dievs.

⁴⁶⁰ Lūk, kāpēc Dievam vajadzēja kļūt par cilvēku. Viņš nevarēja paņemt aizstājēju, dēlu, kas nebūtu...parastu Savu dēlu vai vēl kādu. Dievs kļuva gan par...Jēzus kļuva gan par Dēlu, gan par Dievu – tas bija vienīgais veids, kā Viņš to varēja izdarīt taisnīgi. Dievam pašam bija jāizcieš sods. Nebūtu taisnīgi uzvelt to kādam citam, kādai citai personai. Tāpēc Jēzus persona bija Dievs, redzams miesā, saukts par Imanuēlu.

⁴⁶¹ Un, lai to izdarītu un paņemtu Līgavu, un izglābtu pazudušos bezdievīgos pagānus, Viņam vajadzēja padarīt aklus Paša bērnus, un pēc tam sodīt viņus par to miesā, par noraidīšanu. Taču Viņa žēlastība paredzēja drēbes. Bet Dzīvība...Vai redzat, kas notika?

⁴⁶² Ja jau Viņam vajadzēja to izdarīt, lai dāvātu mums iespēju, kā gan mēs varam noraidīt šo mīlestības iespēju? Ja šovakar šajā ēkā ir tāds cilvēks, jauns vai vecs, kurš līdz šim laikam ir nicinoši izturējies pret šo iespēju, kas Dievam maksāja tik dārgi, bet šovakar jūs gribētu pieņemt šo Dieva piedāvājumu... Jums nevajag, cik nu mums zināms, obligāti kļūt par mocekli, kaut arī tas ir iespējams. Taču jums ir sagatavotas baltas drēbes, un, ja Dievs tagad klauvē pie jūsu sirds, tad kāpēc gan to nepieņemt!

Un tā, vēlreiz nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

⁴⁶³ Ja šeit atrodas kāds cilvēks vai cilvēki, kuri vēlas to vai grib to pieņemt, pamatojoties uz savu ticību izlietajām Asinīm, kuras Dievam vajadzēja izliet par jums – Viņš tik ļoti cieta, ka neviens cits mirstīgais... Neviena mirstīga būtne nespētu tā ciest, no šīm bēdām pat ūdens atdalījās no Viņa Asinīm Viņa vēnās. Pirms Viņš devās uz Golgātu, no Viņa ķermeņa pilēja asins lāses, lūk, kādas bija bēdas un salauzta sirds par to, kas Viņam bija jādara. Bet Viņš taču būtu varējis no tā atteikties, taču Viņš to izdarīja labprātīgi, tevis un manis dēļ. Vai tad jūs varat noraidīt šādu nesalīdzināmu mīlestību?

⁴⁶⁴ Pateicoties šo Zimogu atvēršanai, jūs tagad redzat, ko esat izdarījuši un ko Dievs ir izdarījis jūsu dēļ, un jūs esat gatavi atdot dzīvi Dievam un... Ja Viņš jūs izraus no antikrista

rokām, kurās jūs tagad atrodaties, vai tad jūs pieņemsiet Viņa piedāvājumu, vienkārši paceļot pretim Viņam savu roku, sakot: "Dievs, šādi es parādu, ka es pieņemu šo piedāvāto žēlastību. Un, brāli Branham, es gribu, lai tu palūdz, lai es vienmēr būtu uzticīgs."

⁴⁶⁵ Paceliet roku, un es palūgšu. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī.

⁴⁶⁶ Lai tas ir nopietni. Ne...nedariet to, ja jūs patiešām tā nedomājat. Un tieši tur, kur jūs sēžat, pieņemiet to tieši tur, jo, atcerieties, jūs nevarētu pacelt roku, ja kaut kas nebūtu jums to pateicis darīt. Un tas nevarēja būt neviens cits kā vien Dievs.

⁴⁶⁷ Lūk, kad jūs redzat, kā Raksti atklājas tik pilnīgā veidā; jūs redzat, kas notika daudzu gadsimtu laikā, pēdējos pāris gados, pēdējos divdesmit vai trīsdesmit gados. Jūs redzat, cik pilnīgi tas ir apstiprinājies. Jūs redzat, kā Raksti precīzi stāsta, kas notika un kādi notikumi tuvojās. Tādā gadījumā, balstoties uz ticību Kristus darbam, tai vietā, kur jūs tagad sēžat un esat pacēlušī savas rokas, sakiet: "No šī brīža un turpmāk jautājums ir izšķirts. Es tagad pieņemu Jēzu kā savu Glābēju, un es dzīvošu Viņam visu savu atlikušo dzīvi. Un es gribu, lai Dievs piepilda mani ar Svēto Garu." Un, ja jūs neesat kristīti Jēzus Kristus Vārdā, baseins ir sagatavots.

Lūgšim.

⁴⁶⁸ Kungs Dievs, starp cilvēkiem pacēlās ļoti daudzas rokas. Un es esmu pārliecināts, ka Tu esi tieši tas pats Kungs Jēzus, kas pirms daudziem gadiem istenoja grēku izpirkšanu mūsu dēļ. Redzot, kā atveras šie Zimogi un tās varenās lietas, kas šajā vietā ir notikušas pēdējos dažos gados, es ticu no visas sirds, ka žēlastības durvis jau sāk aizvērties un ka Tu jau esi gatavs doties izpirkt Savu tautu. Kamēr vēl ir vieta un durvis ir atvērtas, kā tas bija Noas dienās, lai šis dārgās dvēseles (kas dzīvo šī ķermeņa teltī, kas reiz tiks nojaukts), kas pacēla savas mirstīgās rokas, jo viņiem iekšienē ir pārliecība un piekrišana, ka viņi tic un grib pieņemt Tavu piedāvājumu viņiem glābties, pamatojoties uz šo Grāmatu ar zimogiem, kas mums tika atvērti. Kungs, dāvā viņiem šovakar Jēzus Kristus taisnīguma drēbes un ietērp tajās viņu dvēseli, lai viņi varētu stāvēt tavā priekšā tajā Dienā, kura jau ir pavisam tuvu, būdami pilnīgi, pateicoties Kristus Asinīm.

⁴⁶⁹ Kungs Dievs, ja viņi vēl nav kristīti Jēzus Kristus Vārdā, balstoties uz atklāsmi, kuru Tu man iedevi attiecībā uz to; un redzot, ka Pāvils pavēlēja cilvēkiem, kurus bija kristījis pats Jānis Kristītājs, vēlreiz pārkristīties Jēzus Kristus Vārdā, lai saņemtu Svēto Garu (Apustuļu darbos 19. nodaļā), es lūdzu, lai Tu pārliecinī viņus, Kungs, par Patiesību un lai viņi Tev pakļaujas.

⁴⁷⁰ Un tad, kad viņi pakļausies un pieņems, un būs paklausīgi savas ticības apliecinājumam, un dosies ūdenī, tad Tu savukārt piepildi viņus ar Svēto Garu, lai viņiem būtu spēks kalpot visu atlikušo dzīvi. Es tagad uzticu viņus Tev Dieva upura Jēra, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen. Āmen.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

⁴⁷¹ Tagad es saku tiem, kuri pacēla savas rokas. Pakļaujieties Gara pavēlēm, rikojieties saskaņā ar Vārda konstitūciju par grēcinieku, kas ir nožēlojis grēkus. Rikojieties saskaņā ar to, ar katru tās punktu. Un Debesu Dievs jūs atalgos, jo jūs stāvat par Viņu. Lai Kungs jūs svētī.

⁴⁷² Ritvakar ņemiet līdzī zīmuļus un papīru, kā jūs jau darijāt. Mēs plānojam būt šeit tajā pašā laikā, precīzi pusastoņos, ja Dievs dos. Un lūdziet par mani, lai Dievs rit man atver Sesto Zimogu, lai es spētu nodot to jums, kā Viņš to parādīs man. Bet līdz tam mēs atkal dziedāsim, un ne tikai ar psalmiem, bet arī slavējot Viņu, kurš nomira mūsu vietā un mūs izpirka. "*Viņu mīlu es.*" Es... Tagad jūsu draudzes gans...

*Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,
Jo Viņš pirmais mani mīlēja.
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka.*

Piektais Zīmogs

(The Fifth Seal)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 22. martā Branhama saiešanas telti Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0322 ilgst 2 stundas un 42 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saisinājumiem un bez izmaiņām 2017. gadā. Izplatāms bez maksas.